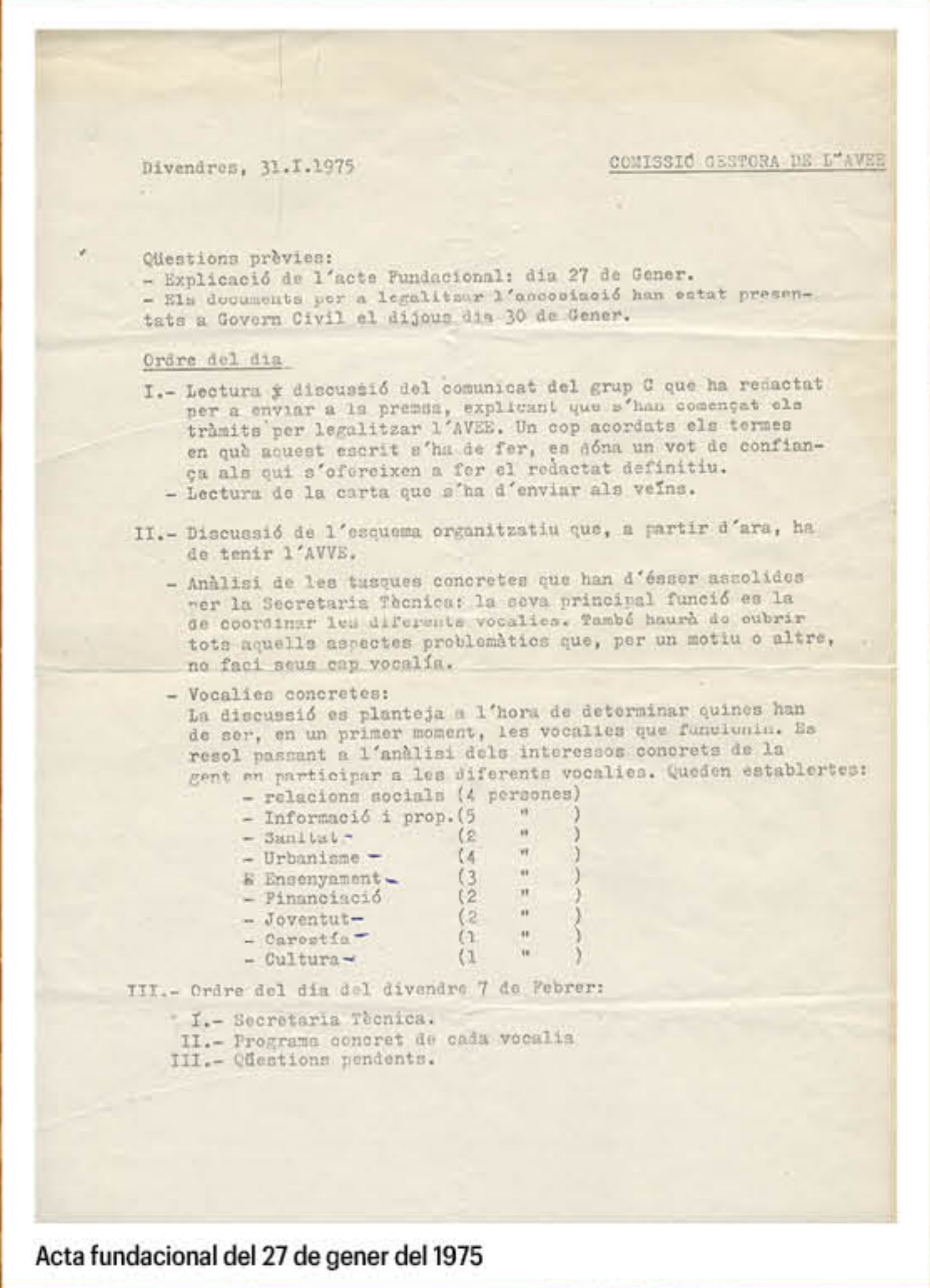
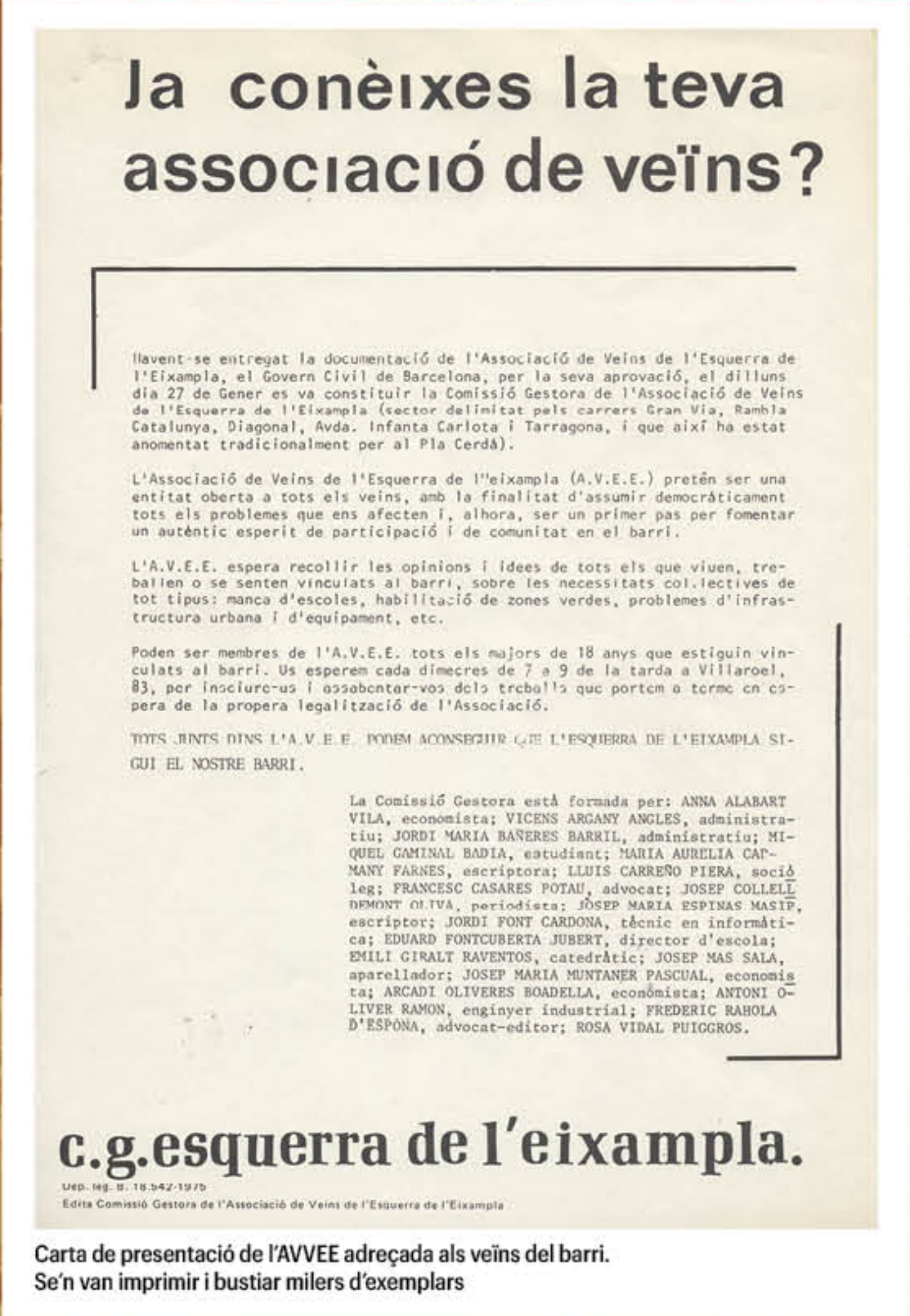

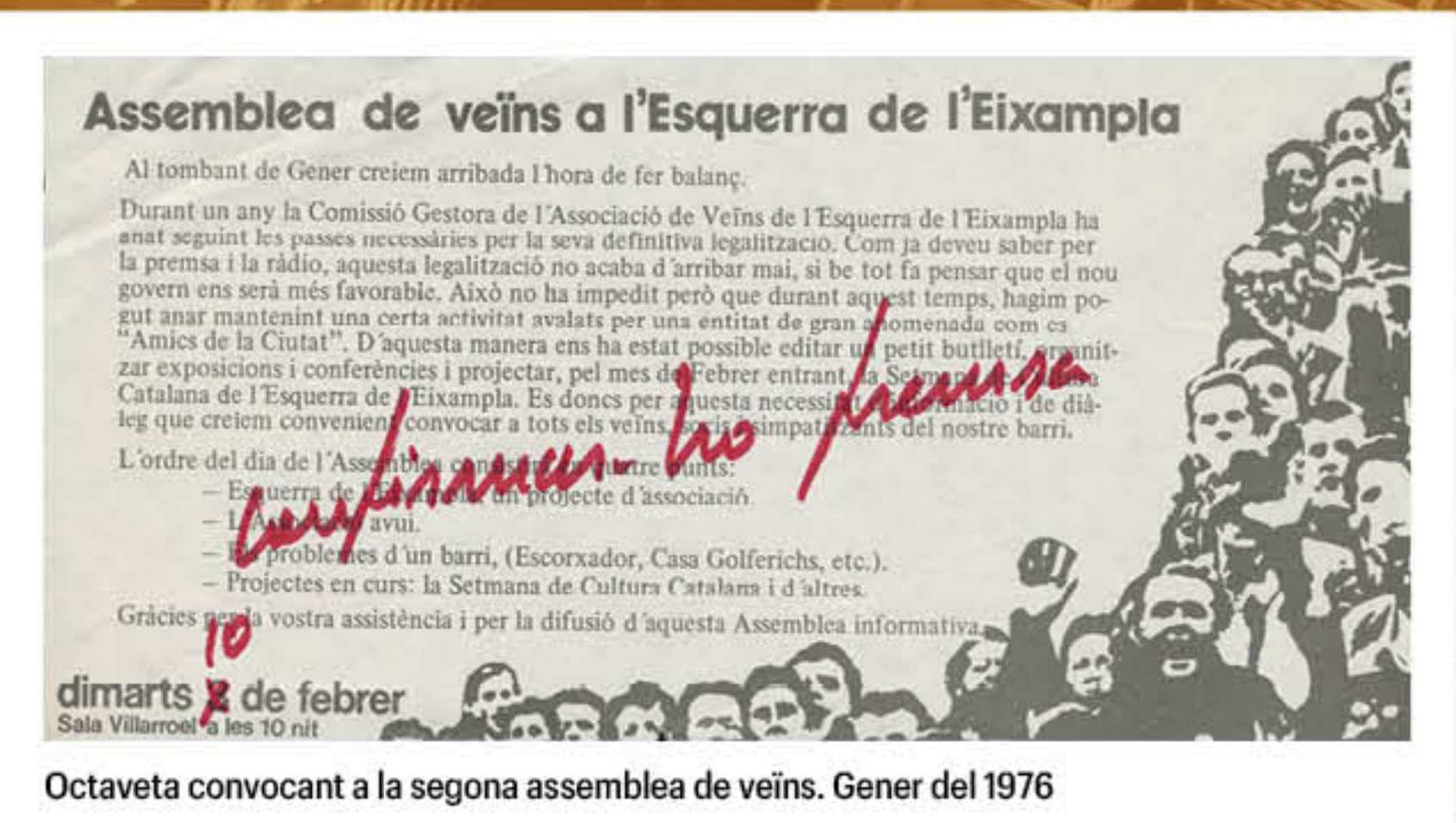
Primer cartell de l'AVVEE dissenyat per Carme Casares l'any 1975

Acta fundacional del 27 de gener del 1975

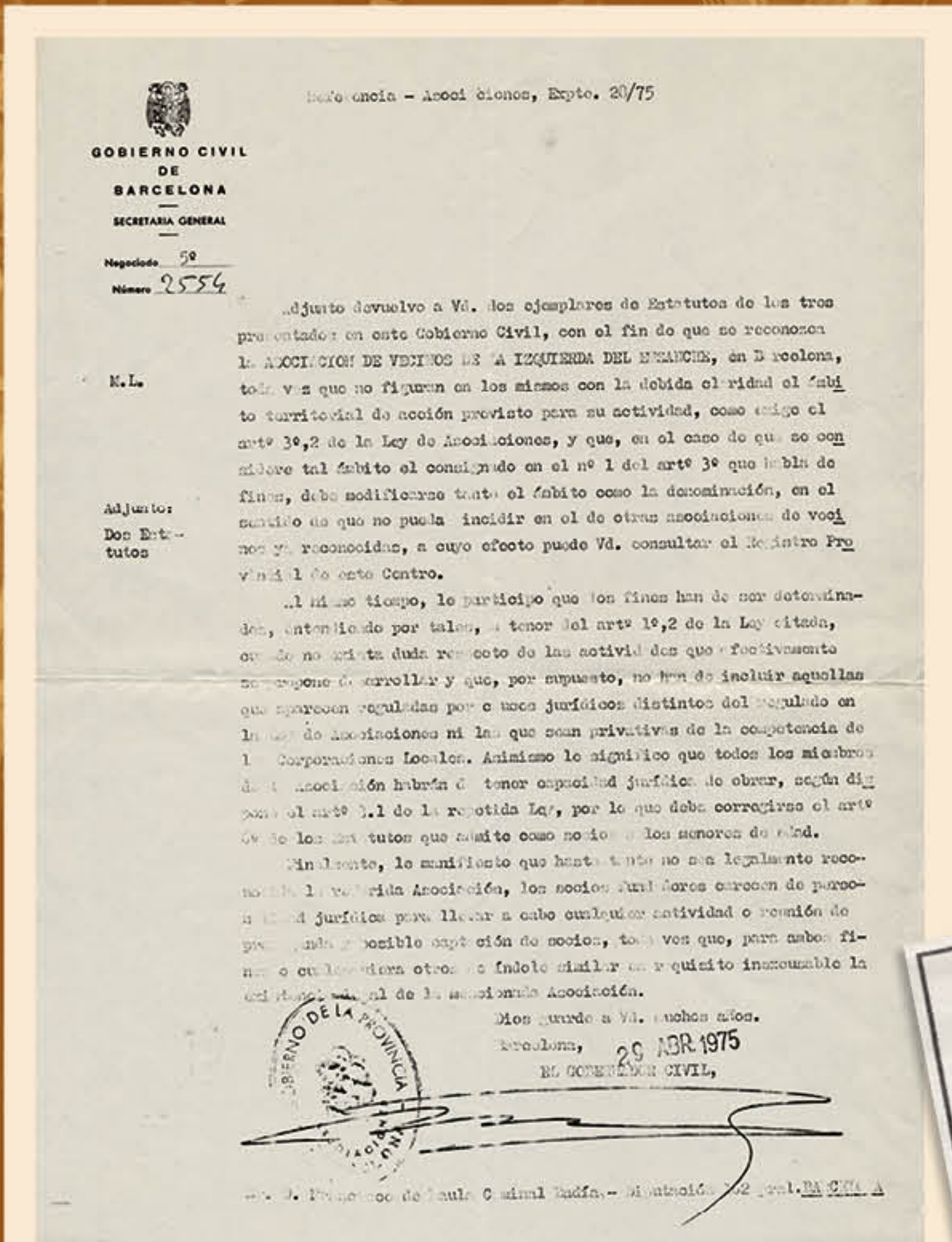

Carta de presentació de l'AVVEE adreçada als veïns del barri. Se'n van imprimir i llistar milers d'exemplars

Octaveta convocant a la segona assemblea de veïns. Gener del 1976

L'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample es va fundar el 1975 unint dos grups que es reunien clandestinament a les esglésies de Sant Josep Oriol i Sant Isidor. Tot i la repressió franquista, van impulsar la defensa dels drets ciutadans contra l'especulació i la reivindicació de serveis i la recuperació cultural.

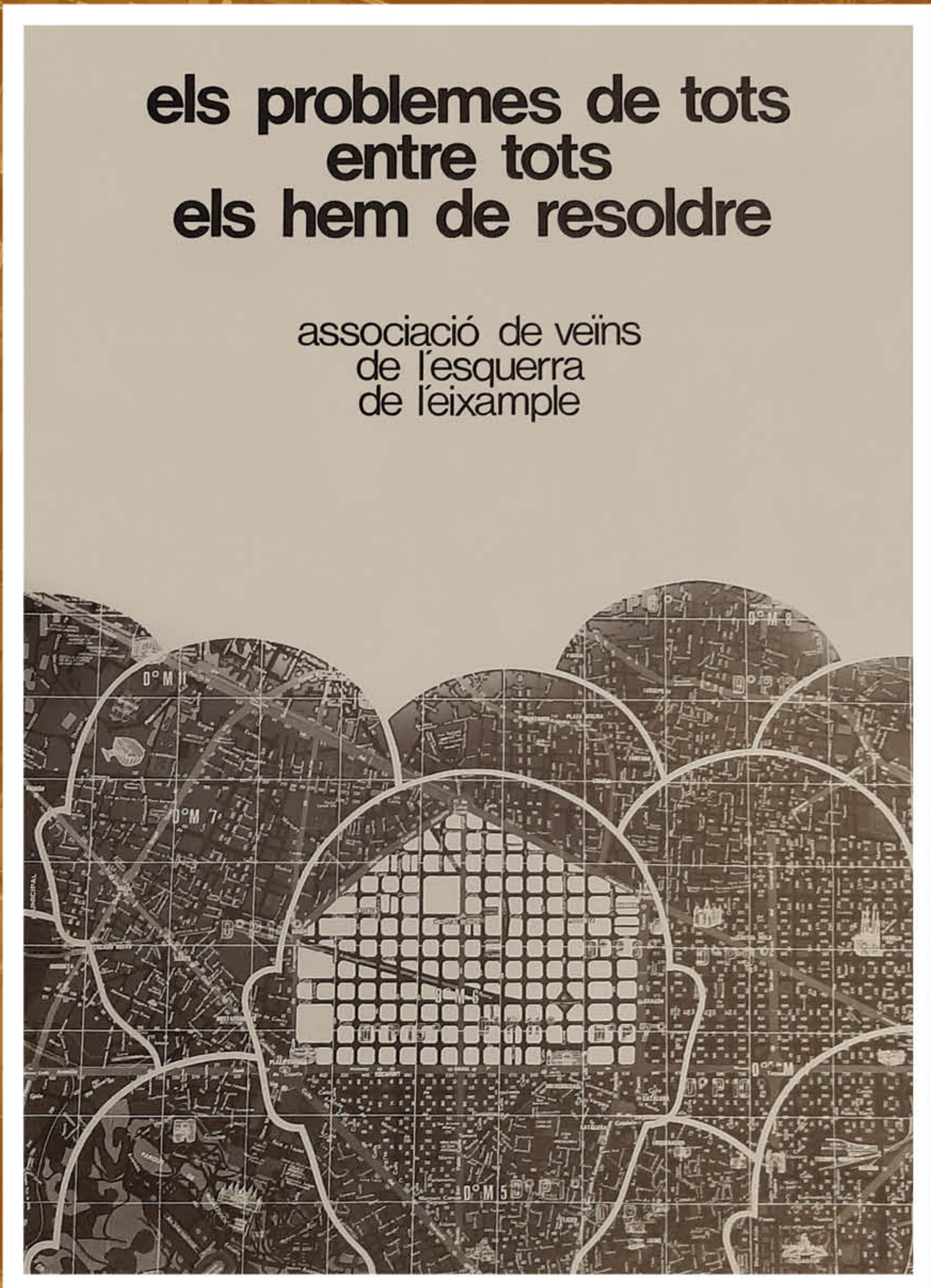
Carta de resposta del Govern Civil de Barcelona. Abril 1975

Aquell any, les autoritats franquistes i el governador civil Rodolfo Martín Villa, van aturar indefinidament la legalització de l'Associació per causa del nom.

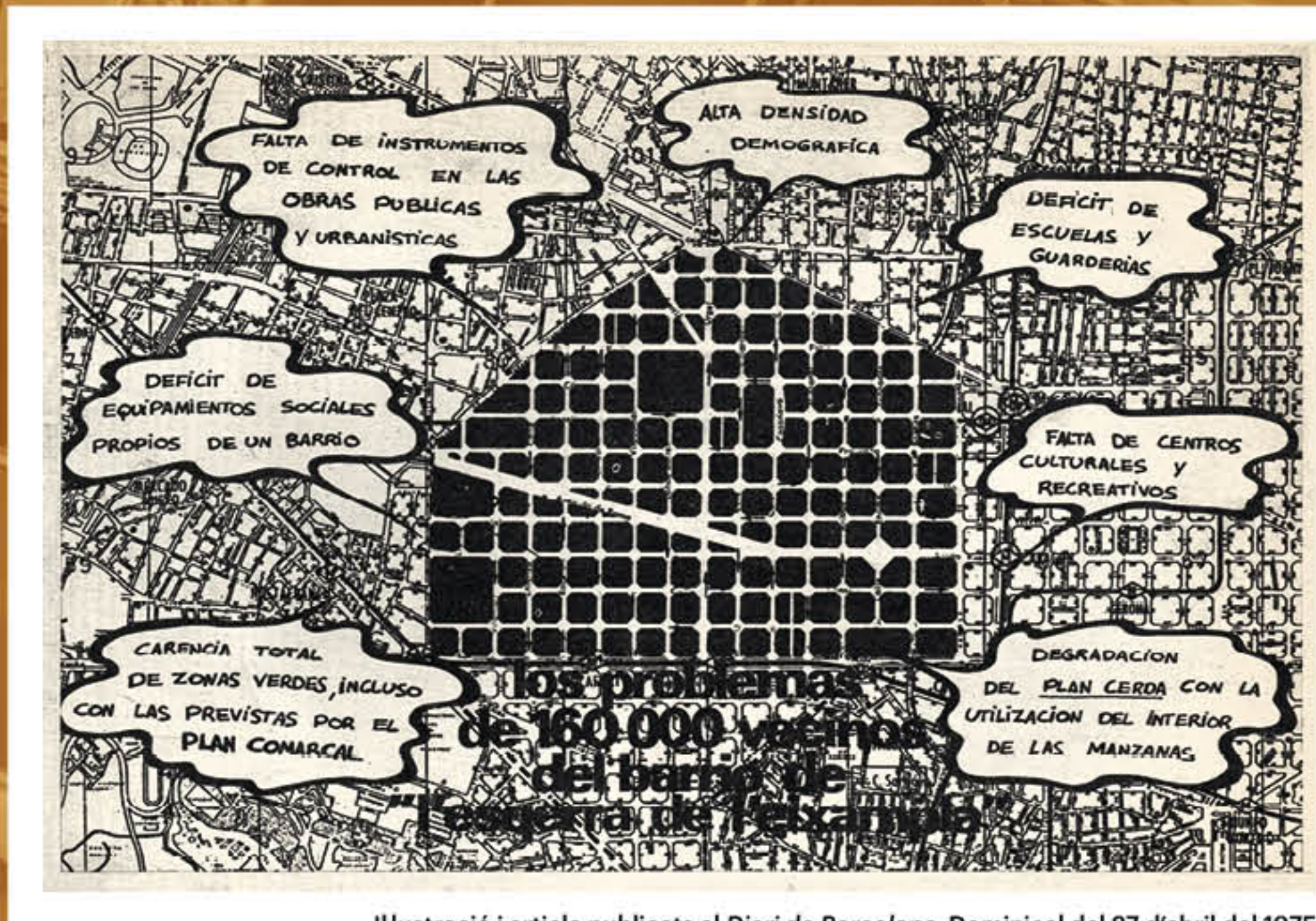
No es va permetre el nom "Esquerra de l'Eixample" perquè el consideraven sospitos i també possibles connotacions polítiques subversives, malgrat que el nom feia referència a la ubicació del barri en el mapa. Tot i la seva innocència semàntica, les autoritats desconfien de qualsevol expressió que pogués tenir un doble sentit o que suggerís afinitats amb moviments democràtics i d'esquerrers. Malgrat aquest impediment, els promotors van defensar el nom per la seva rellevància simbòlica i la connexió amb la realitat geogràfica i històrica del barri.

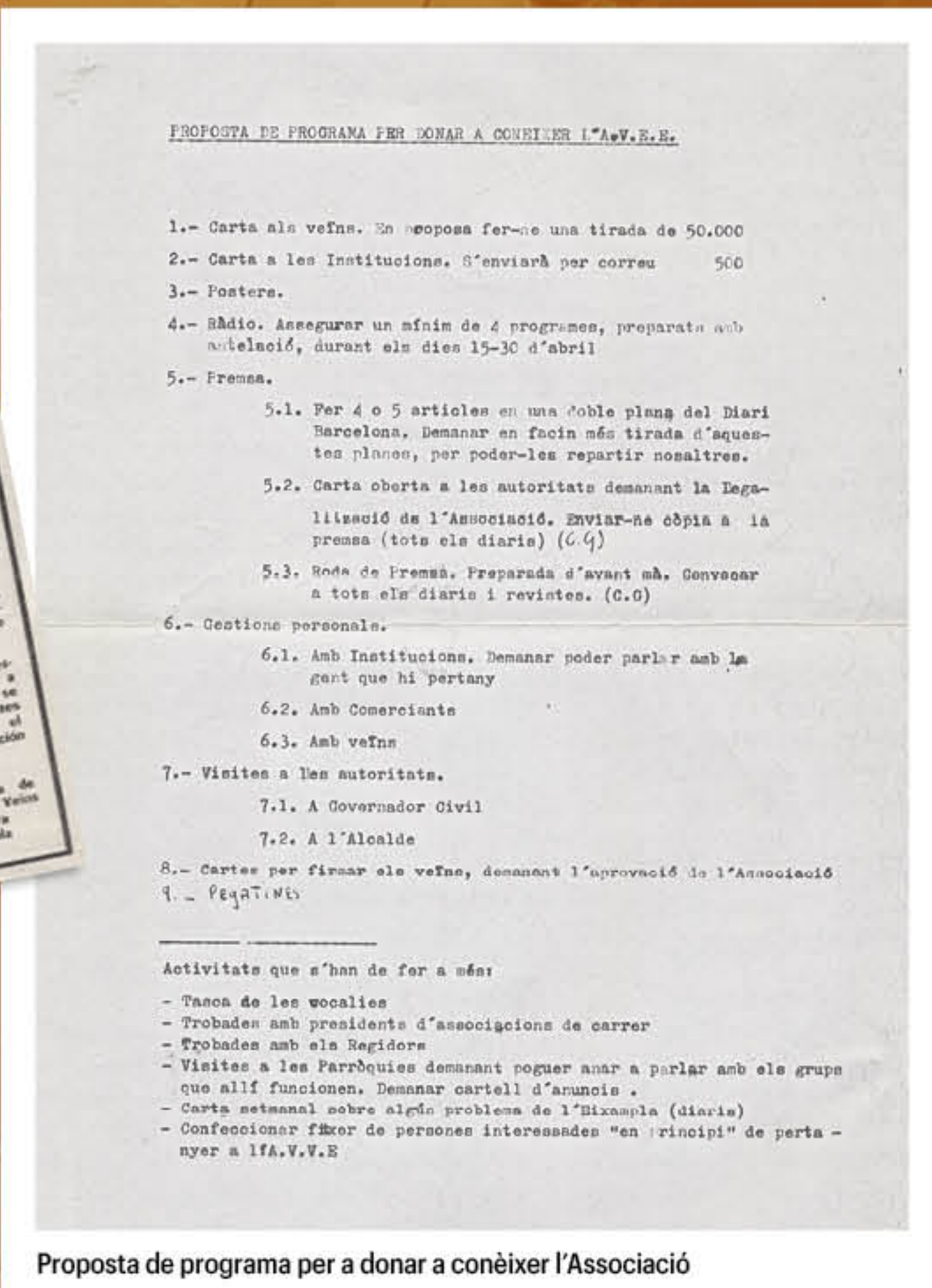
Primera seu al carrer d'Aragó 156

Carta de presentació de l'AVVEE adreçada als veïns del barri. Se'n van imprimir i llistar milers d'exemplars

Il·lustració d'article publicat al Diari de Barcelona. Domicinal del 27 d'abril del 1975

Proposta de programa per a donar a conèixer l'Associació

Primer butlletí

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE
Aragó, 156, baixos
Tel. 253 25 79

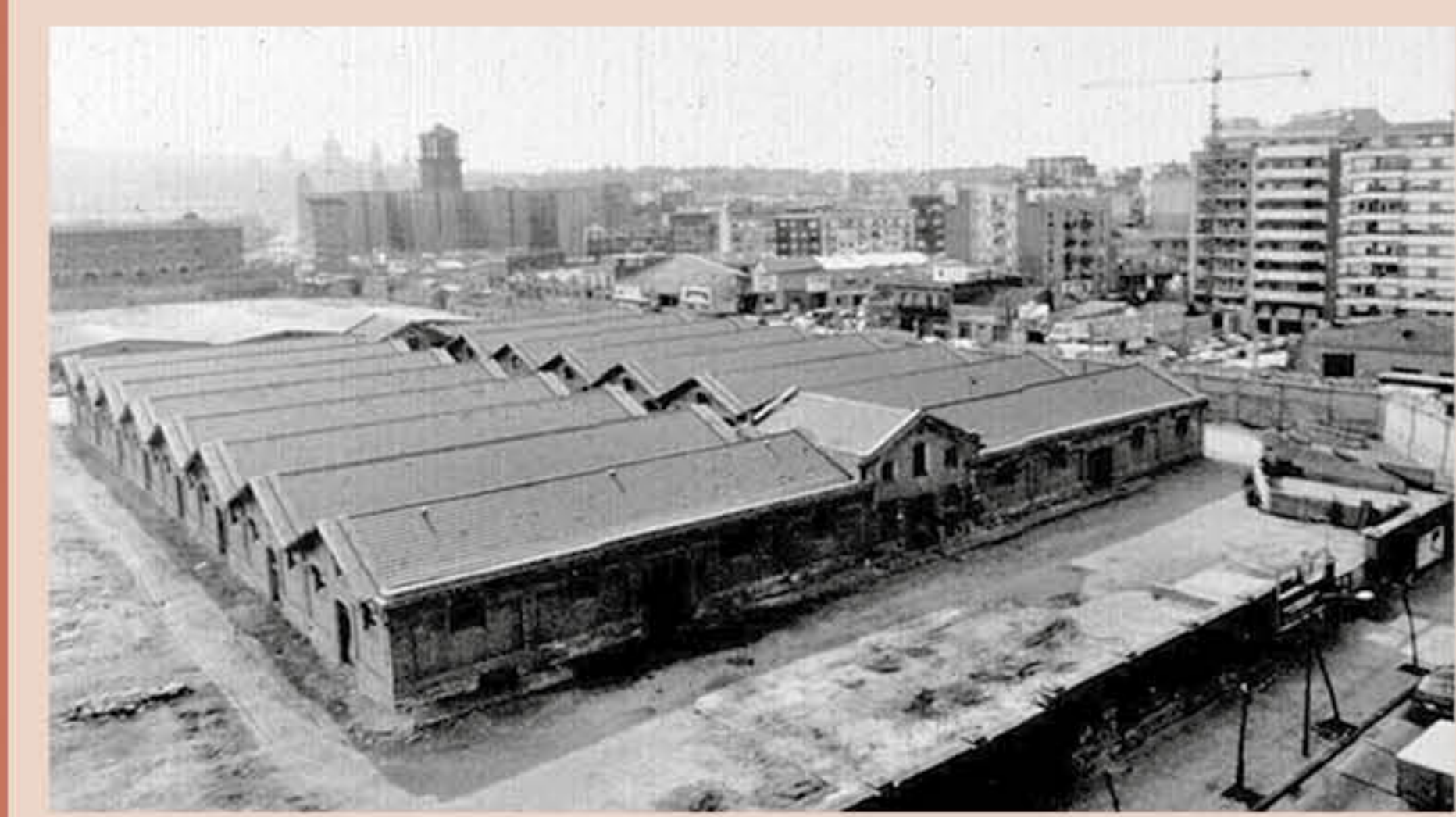
L'Escorxador

1975-1983

De l'Escorxador al parc: la transformació d'un espai de treball i sacrifici en un pulmó verd per a Barcelona és la prova viva de la força veïnal, capaç de convertir un equipament molest en un espai de vida, oci i comunitat.

Auca publicada l'any 1980 per a reivindicar el compliment dels compromisos

Imatges de l'antic escorxador en plena activitat

Els arquitectes Antoni Rovira i Trias i Pere Falqués i Urpi van projectar i construir l'escorxador de la ciutat, que va ser inaugurat el 1891. Temps enrere, fileres incalculables de bestiar pujaven per l'avinguda del Paral·lel a la recerca del seu destí final. L'edifici, separat de la plaça d'Espanya per l'antiga plaça de Las Arenas, va ocupar quatre illes de cases de l'Eixample fins al moment en què les naus van ser enderrocades i l'espai, ocupat per una ciutadania que hi organitzava arrossades populars o activitats familiars. Els veïns i veïnes exigien que aquell espai recuperat fos zona verda i que no s'hi edificés.

L'any 1982, després d'un concurs públic que van guanyar els arquitectes Antoni Solanas, Beth Gall, Màrius Quintana i Andreu Arriola, el que havia estat escorxador esdevenia parc. El principal equipament del parc, la biblioteca Joan Miró, s'inauguraria l'any 1990 durant les festes de la Mercè.

La transformació d'un espai de sacrifici en una zona verda va ser un gran avenç per al barri, que a més va guanyar una escultura pública de dimensions descomunals, obra d'un dels grans creadors universals nascuts a Barcelona: Joan Miró. Perquè l'art és, també, qualitat de vida!

Actes reivindicatius dels anys 80

tenim raó: volem les cotxeres i l'escorxador
a.v.v. de l'esquerra de l'eixample

notícies del "PARC de L'ESCORXADOR" notícies del "P. de L'ESCORXADOR"

Per fi veiem que l'escorxador ja no hi és. El Parc tan volgut, necessari i amplement reivindicat pels veïns, pot ésser una immediata realitat. Les bases del concurs d'avantprojectes sobre la realització del Parc amb la inclusió d'uns equipaments decidits en assemblees de veïns (centre preescolar, centre cívic i llibreria de població), que ja van ser aprovades per l'Ajuntament d'en Socas, semblava que es posarien en marxa immediatament. Tothom hi era d'acord, Associacions de Veïns, Col·legi Professionals, Consells de Districte i Àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament. Però el Sr. Batlle, Narcís Serra, ho atura sense argumentar cap raó.

Aleshores, nosaltres, veïns que volem el nostre Parc, ens preguntem nequitosos: Amb quina autoritat frena el Sr. Serra un concurs de projectes amb el qual hi són d'acord totes les entitats ciutadanes inclosa la part afectada de l'Ajuntament? Es així com deu actuar un alcalde democràtic? Sense fer cas dels veïns ni del Consell de Districte per ell creat ni tan sols de la seva Àrea d'Urbanisme? Creiem fermament que no.

L'arribada de la tan esperada democràcia municipal no ens ha portat encara el nostre Parc. Cal, però, seguir lluitant per aconseguir-lo aviat.

NARCÍS SERRA, VOLEM EL PARC DE L'ESCORXADOR TAL COM ESTAVA PLANEJAT. ES EL NOSTRE DRET I EL TEU DEURE. VEÏNS, ENTRE TOTS HO ACONSEGUIREM AVIAT, BEN SEGUR.

Mural a la tanca de l'antic escorxador

Diferents festes amb milers de participants celebrades després de l'enderrocament: arrossada popular, partits de futbol, activitats infantils...

...i ho vàrem aconseguir!

Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari

Cotxeres Vilamarí

1978-1986

La recuperació de les Cotxeres Vilamarí com a escola pública representa la força de la lluita ciutadana per transformar un espai en desús en un lloc de futur i educació, reafirmant el compromís veïnal amb una ciutat que prioritza les necessitats de les seves famílies i infants.

Cessió del solar per a la construcció del futur institut - 1983

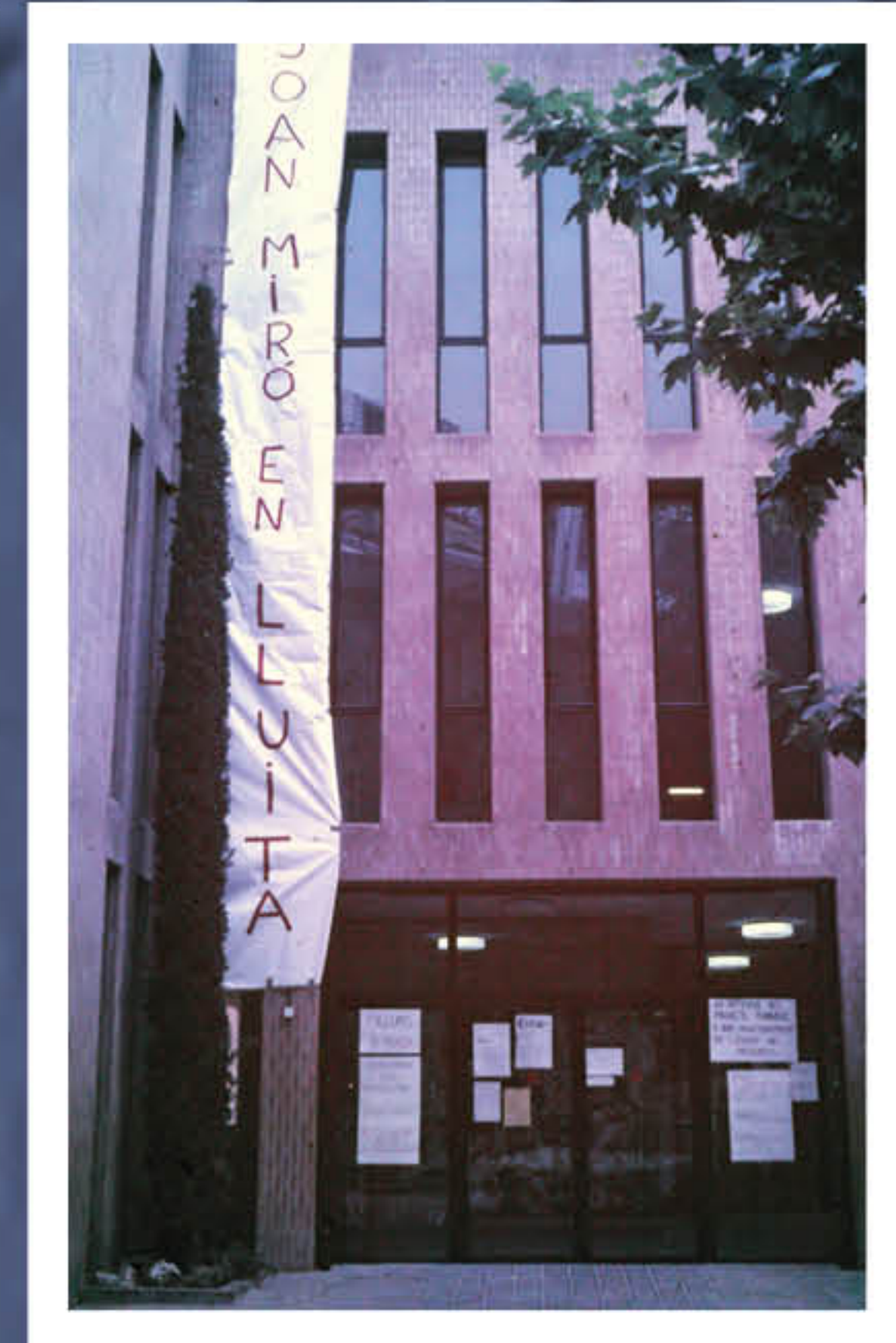
LES COTXERES DE TRAMVIES DE VILAMARÍ
Aquesta cotxera tenia una capacitat per a 90 tramvies i es va construir al costat de l'Escorxador Municipal, en el solar delimitat pels carrers de Vilamarí, Diputació i Entença. Va estar activa fins a finals dels anys seixanta i posteriorment fou destinada a dipòsit dels tramvies fora de servei, autobusos vells i algun vagó de metro.
En un barri on mancaven zones verdes i serveis públics, era increïble tenir mitja illa de cases com un traster mig abandonat a l'aire lliure, sense aprofitar. En paral·lel a la lluita pel trasllat de l'Escorxador, des de l'AVVEE i des de la veïna escola Elaià (cooperativa de mestres que en ple franquisme feia escola catalana i pedagogia activa, i que s'hi acabà traslladant quan passà a la xarxa pública) es reivindicà aquest solar per ampliar l'oferta educativa pública del barri, molt deficitària. Un moment culminant d'aquesta lluita fou una gran festa reivindicativa l'any 1977, de la que se n'han conservat fotografies i fins i tot una gravació en 8mm.
L'any 1984 la cotxera fou enderrocada i la major part dels vehicles que hi quedaven van ser donats al Museu de Castellar de N'Hug i a un col·leccionista de València. Al gran solar resultant s'hi va construir l'escola d'infant i primària Joan Miró, que s'inaugurà el setembre del 1986 al carrer Entença, i després un institut de secundària al costat de Vilamarí (primer anomenat Parc de l'Escorxador i després Ernest Lluch). El conjunt es completa, durant els preparatius dels Jocs Olímpics del 92, amb un complex esportiu que acabà tenint piscina coberta.

Festes reivindicatives del 1977

Acte reivindicatiu en defensa del projecte de l'escola Joan Miró, amb Jordi Lliguere primer president de l'AVVEE i de l'AMPA de l'escola, i amb Marta Mata

La veïna escola Elaià lluitava per passar a la xarxa pública

Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari

Lluitem pel barri

1978-2025

Mig segle de vida dona per a moltes reivindicacions. A més de participar a les grans manifestacions de país com la de demanar l'Estatut, l'anti OTAN, la No Nuclears i moltes d'altres, vam fer accions i manifestacions molt més humils però igualment necessàries com les de reclamar els semàfors que, encara que semblava mentida, encara faltaven a moltes cruïlles de l'Esquerra de l'Eixample. L'any 1982 es va començar a demanar un semàfor a la cruïlla dels carrers de Provença amb Rocafort que, finalment, va arribar el 1984.

La necessària ampliació del Centre d'Atenció Primària del carrer de Rosselló va ser una altra reivindicació que es va aconseguir amb l'apertura de nous espais destinats a aquesta funció. A local del CAP original els veïns i veïnes volien un equipament per a la gent gran. Van caldre mobilitzacions contundents i algun tall de trànsit, però l'any 2004 s'aconseguiria.

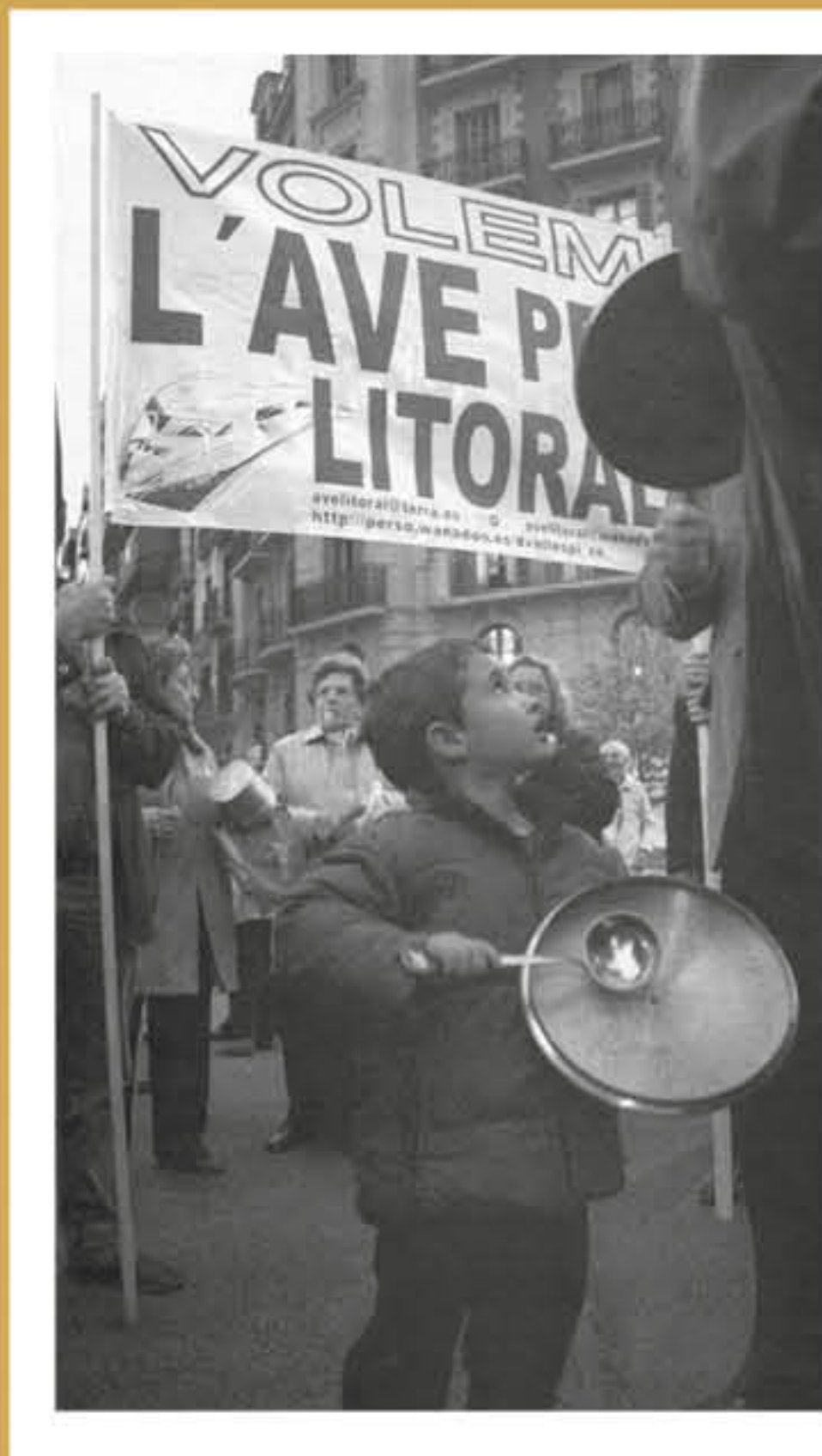
Entre la resta de lluites, l'intent que la línia del Tren d'Alta Velocitat que passa per sota l'Eixample transcorregués pel Litoral no es va aconseguir, però les negociacions amb el Ministeri de Foment, responsable de l'obra, van garantir la màxima cura per perjudicar el mínim possible els edificis de la zona. Les mesures que es van adoptar van aconseguir tranquil·litzar el veïnat de les zones afectades i les obres es van desenvolupar sense problemes.

La lluita, però, no s'atura. Avui salvem els arbres del parc de Joan Miró i demà, defensarem noves causes que millorin la vida del barri.

Transformar un escorxador en parc; convertir unes cotxeres en un centre d'ensenyament; salvar un edifici modernista i crear un centre cívic; tancar una presó... En cinquanta anys, també s'han aconseguit moltes altres victòries!

Lluita per aconseguir semàfors durant els primers anys vuitanta

Campanya l'AVE pel Litoral. 2005

Reivindicació de l'antic CAP de Rosselló com a espai per a la gent gran. 2002

Campanya contra la pujada del rebut de l'aigua

Edifici de la Lactància a la Gran Via que es va convertir en la residència per a gent gran «Francisc Layret» l'any 1982

Primer interior d'illa que es guanya al barri entre els carrers de Rocafort i Entença i carrer de la Diputació i la Gran Via

Mobilitzacions per a salvar els arbres del parc Joan Miró. 2023-24

Nou local per a l'associació aconseguit l'any 2013

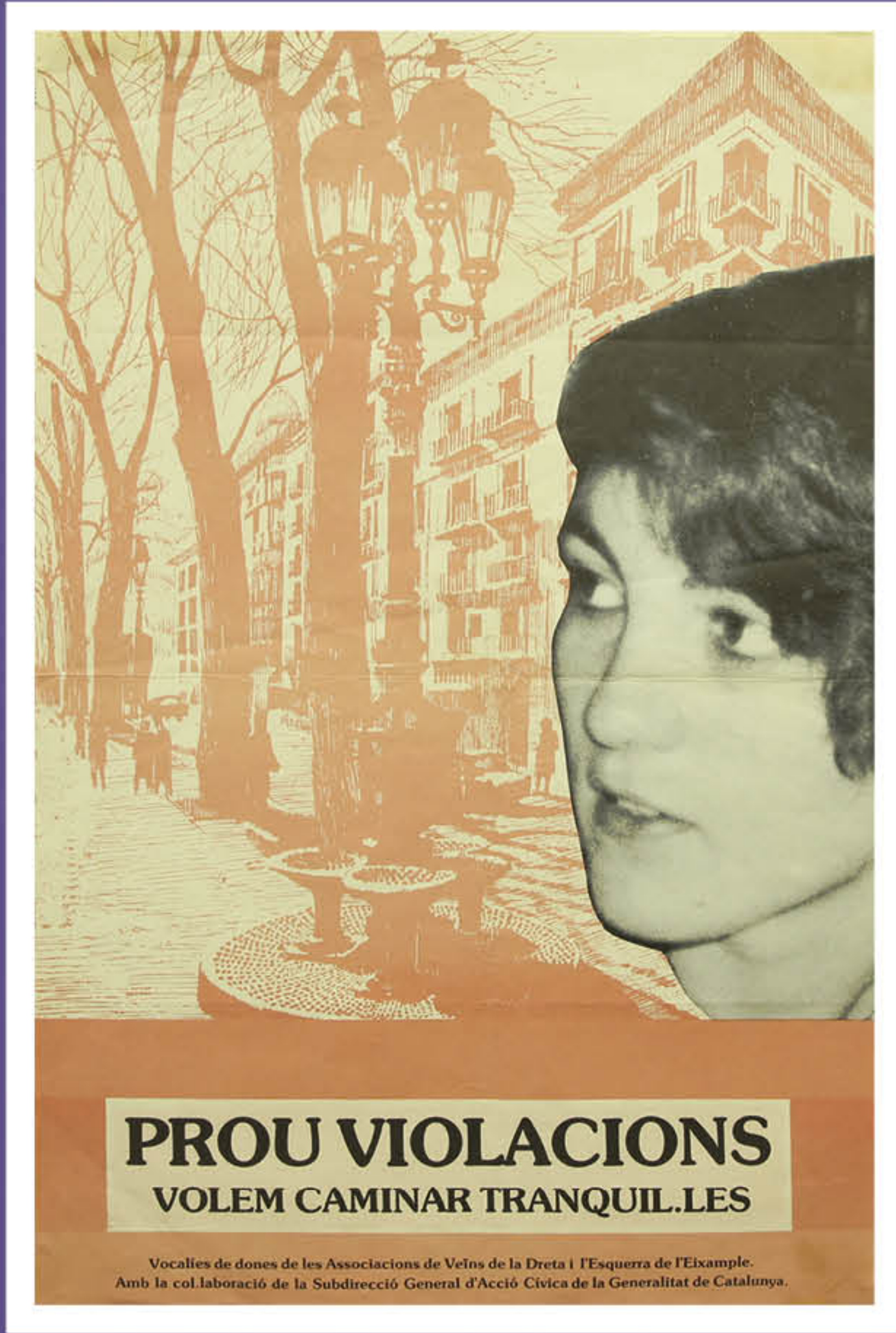
Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari

Igualtat de drets

1975-2025

Imatge de la Vocalia de Dones de l'Eixample que matem des del 1977

PROU VIOLACIONS
VOLEM CAMINAR TRANQUIL·LES

Vocalia de dones de l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Eixample. Amb la col·laboració de la Subdirecció General d'Acció Cívica de la Generalitat de Catalunya.

La Vocalia de Dones de l'Eixample guanyadora l'any 2006 del 1r Premi 25 de novembre

Trobadra feminista i dinar a la presó Model

Manifestació per la pau de les dones el 8M, dia internacional dels drets de les dones

Sensible a les reivindicacions dels primers col·lectius feministes, l'Associació va tenir des de ben aviat una Vocalia de Dones que lluita des de l'any 1977 per la igualtat de drets entre homes i dones. Igual d'avançada va ser la creació de la Vocalia de Gais, una iniciativa poc usual en aquell temps.

EL BARRI DE LES DONES

L'any 1976 es van celebrar a Barcelona les Primeres Jornades Catalanes de la Dona, en les quals es va presentar una ponència que es titulava «Dona i barri». L'any següent, ja es donava a conèixer amb un cartell, que podeu veure entre les imatges d'aquest plafó, la Vocalia de Dones. Començarien a treballar de seguida amb els grups de dones del barri. Per a elles es reclamava, no sense debats, una visió nova del món en la qual elles també hi tinguessin cabuda, a més de serveis i equipaments que els resultaven imprescindibles, entre els quals centres de planificació familiar o bé guarderies. Tot, sense oblidar la lluita contra el maltractament, l'assetjament o les agressions sexuals, entre moltes altres. Serveis d'orientació jurídica, cursos de formació, campanyes contra les violacions i informació fiable sobre l'avortament són alguns dels serveis que oferia la Vocalia de Dones.

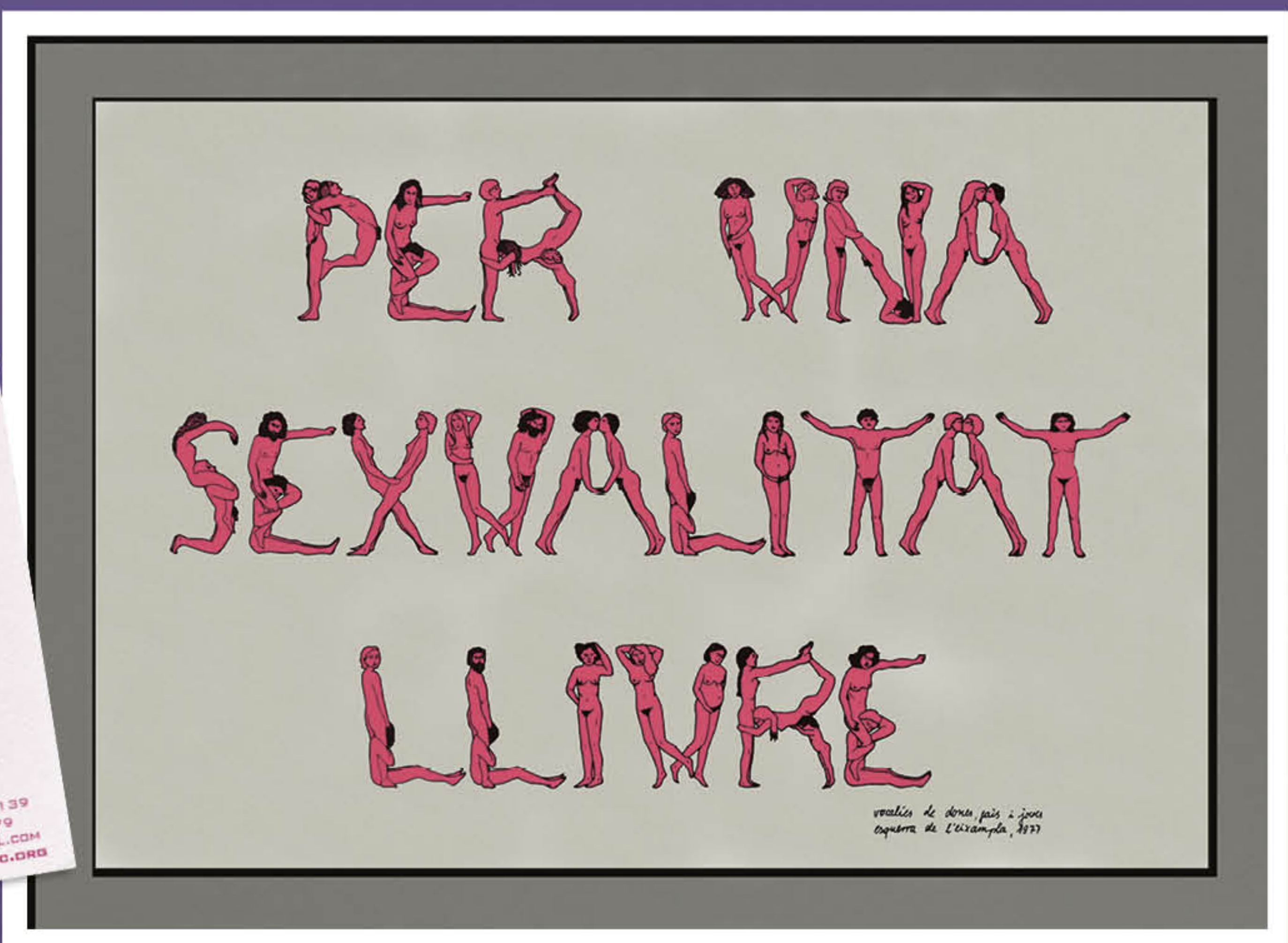
UN PRECEDENT ÚNIC A EUROPA

El 31 de maig del 1977, es va presentar a l'aleshores Sala Villarroel la Vocalia de Gais de l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample. En formava part un veí il·lustre, Armand de Fluvià (mort recentment, l'any 2024), un dels responsables d'una iniciativa que, en aquell temps, resultava tan insolita com valenta. No hi havia precedents ni a Barcelona ni a l'Estat ni a Europa. Coordinats amb les vocalies de Joves i de Dones, editaren cartells reclamant la llibertat sexual i van organitzar conferències i xerrades relacionades amb la comunitat gai i amb la Llei de Perillositat Social. Desafortunadament, una escissió dins del moviment gai va dividir els integrants de la Vocalia, que va acabar desapareixent.

XARXA DE SUPORT VEÏNAL CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCULISTA

La Vocalia és un espai de trobades de dones del barri on participem intervenim treballam en els temes que ens afecten

PER UNA SEXUALITAT LLIBRE

Volent pa i volent roses

A mesura que marxem cap a una nova alba Milans de ciutats fosques, milions de grises llars S'illuminen de joia amb la claror solista Per tot arreu s'escolta: "Pa i roses! Pa i roses!"

Alcant-nos per ser lliures, també lluitem pels homes Forém les seves mares, seran nostres companyes La suor ve amb nosaltres al llarg de l'existència Amb l'ànima afamada: Volem pa i volent roses!

Recordarem el rostre de tantes dones mortes Elles ens ensenyaren el crit antic: pel pa. Gairebé no gaudirem de l'amor ni la bellesa. Amb nosaltres somriure: Volem pa i volent roses!

A mesura que avancem s'allunyen les tenebres Les dones obrim via per a la humanitat. Mai no serem esclaves, mai més serem sotmeses. Can una, deu s'atsegueix: Volem pa i volent roses!

Adaptació "Dones d'Enllaç"

Concert de cloenda de Festa Major amb Big Mama

Concentració a la Plaça de Sant Jaume el 25N, dia internacional contra les violències masclistes

UN PROJECTE PEL BARRI: TOTES SOM PUNTS LILA

- ▶ ESPAIS SEGURS I DE CONFIANÇA
- ▶ ESPAIS DE CONSCIENCIACIÓ SOBRE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES
- ▶ ESPAIS D'ACOMPANYAMENT

VOLS FORMAR-NE PART?

Es una iniciativa de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FABV).

Si vols formar part de Totes Som Punt Lila i contribuir a fer créixer la xarxa comunitària veïnal envia'ns un correu electrònic a: totesompuntlila@fabv.cat

vocaliadones@gmail.com

Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari

cap a un esplai popular

Vocalia d'Esplai popular de l'AVEE.

Un projecte de canvi i llibertat es col·la als carrers de Barcelona durant els primers anys setanta. I els joves hi haurien de jugar un paper destacat. No hi havia cap organització social i urbana, només alguns moviments socials i educatius en forma d'esplais i moviments d'escoltes, de cristians de base o de joves militants d'alguns dels partits polítics d'esquerra del moment. Els joves més inquiets d'aquests col·lectius es van organitzar per crear la Vocalia de Joves de l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample el 1974, que hauria de canalitzar reivindicacions (treball, estudi, oci, habitatge...) en aquell temps encara disperses i participar en totes les lluites de l'Associació.

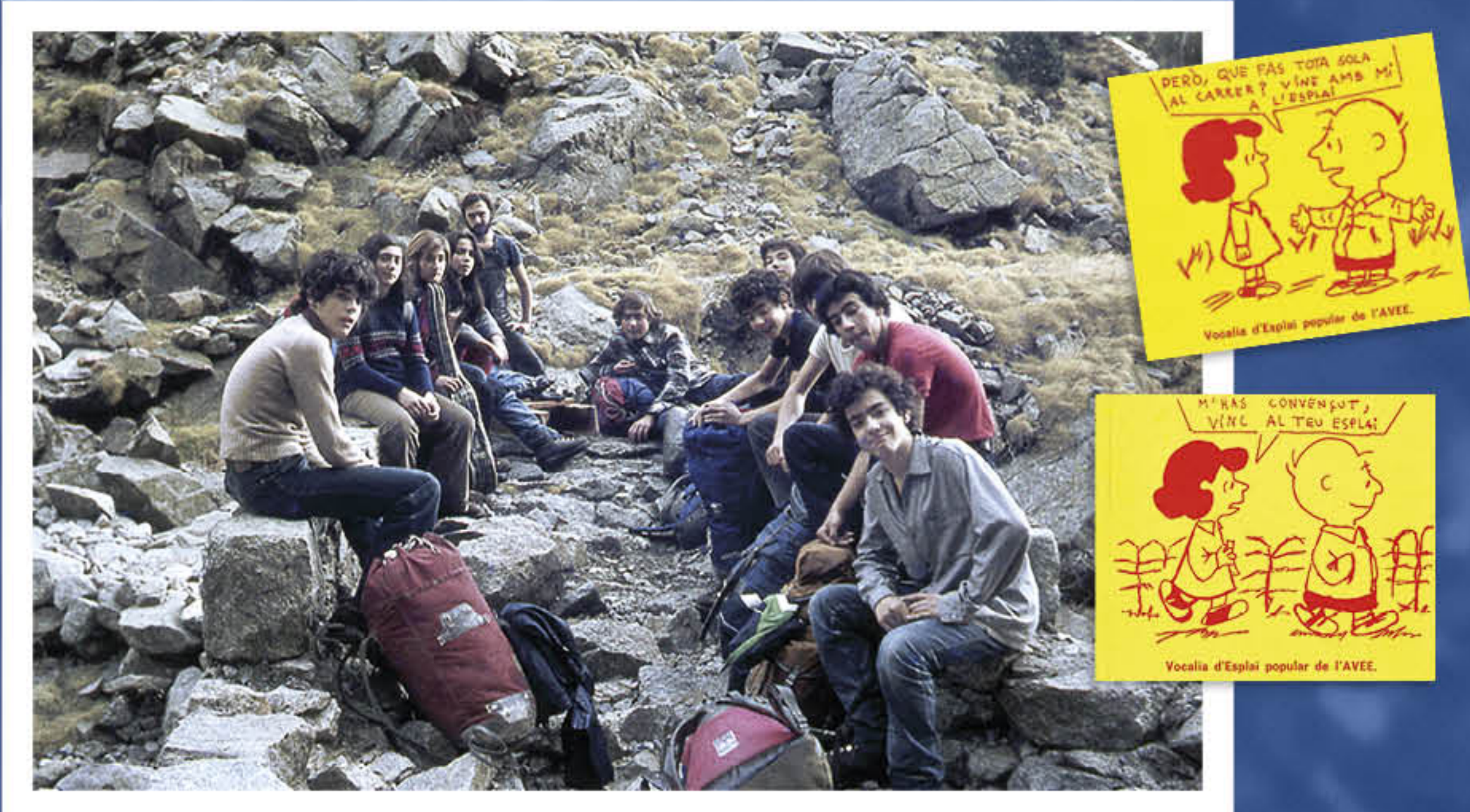
L'any 1976, fugint dels aixoplucs religiosos, s'hi afegia una Vocalia d'Esplai Popular que muntava activitats festives als carrers, excursions i campaments. Pregunteu-los pel Carnestoltes, el Tíó de Nadal i altres festes tradicionals que ells ajuden a mantenir ben vives.

Van ser també veïns i veïnes joves els qui, l'any 1974, van crear la Vocalia de Cultura, van emprendre una lluita pels drets culturals i van impulsar tot d'iniciatives destinades a acabar amb la grisor que s'havia imposat en els anys del franquisme. Jornades, tertúlies culturals amb escriptors i escriptores que vivien al barri, recitals de poesia, espectacles i concerts per a tota la família, a més de l'organització de cursos de català, estan entre les activitats que ha organitzat la vocalia.

Les parròquies, i especialment la de Sant Josep Oriol, on va néixer l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample, van ser un primer punt de trobada dels joves del barri, que aviat constituïrien la Vocalia de Joves, la d'Esplais Populars i la de Cultura.

Entre el barri i la muntanya, els nois i noies de la Vocalia d'Esplai i la Vocalia de Joves organitzaven activitats a ciutat, però també sortides i colònies.

Mural a la tanca de l'antic escorxador fet per la Vocalia de Joves

La Vocalia d'Esplai i la Vocalia de Joves van col·laborar en les activitats per recuperar el calendari festiu, responsabilitzant-se del Carnestoltes, la Revetlla de Sant Joan o alguns actes de la Festa Major. També van organitzar activitats especialment reixides com el Concurs fotogràfic

Joves de la Vocalia en les movilitzacions per recuperar el Xalet

Cercavila de Xesco Boix

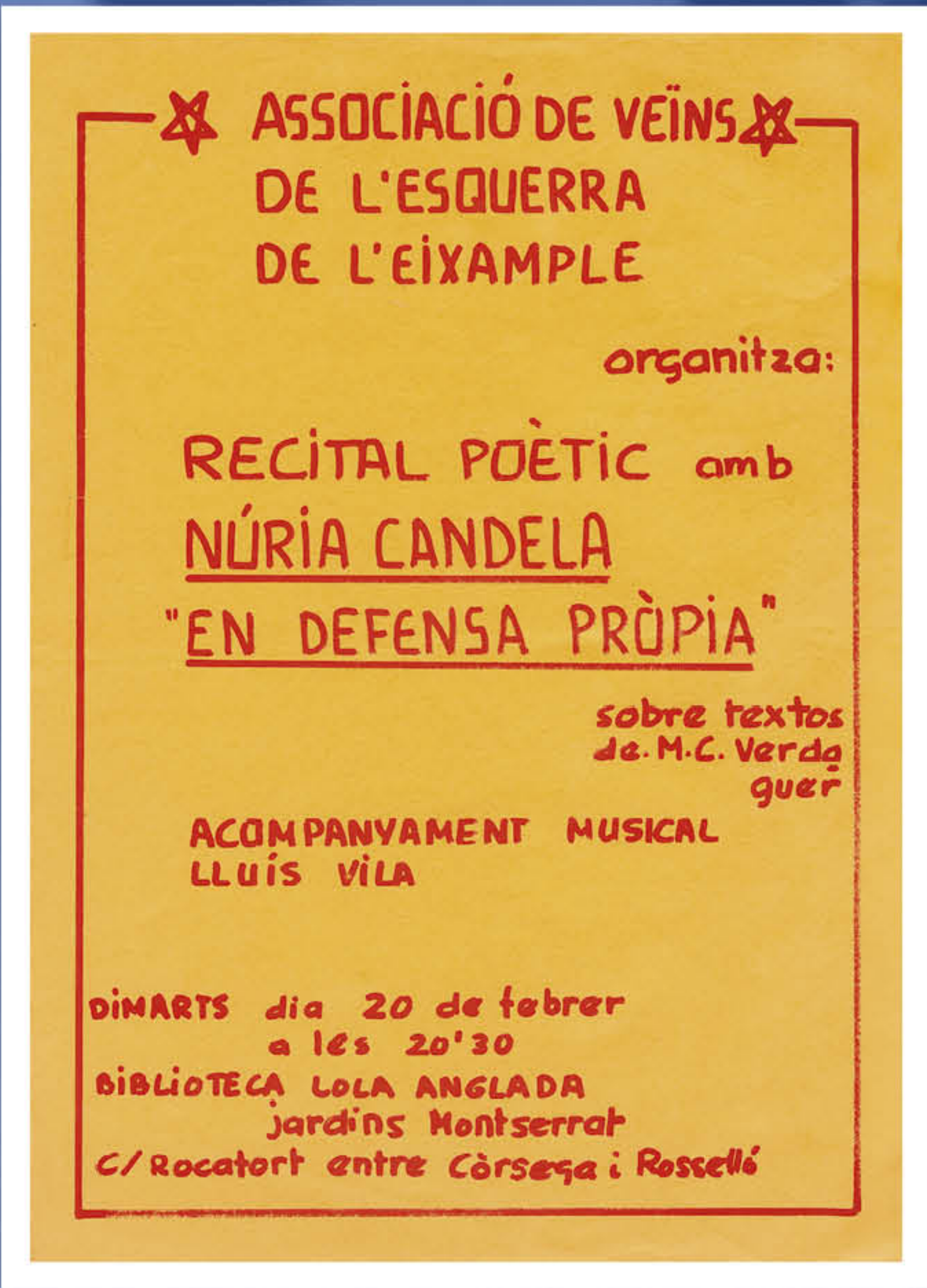
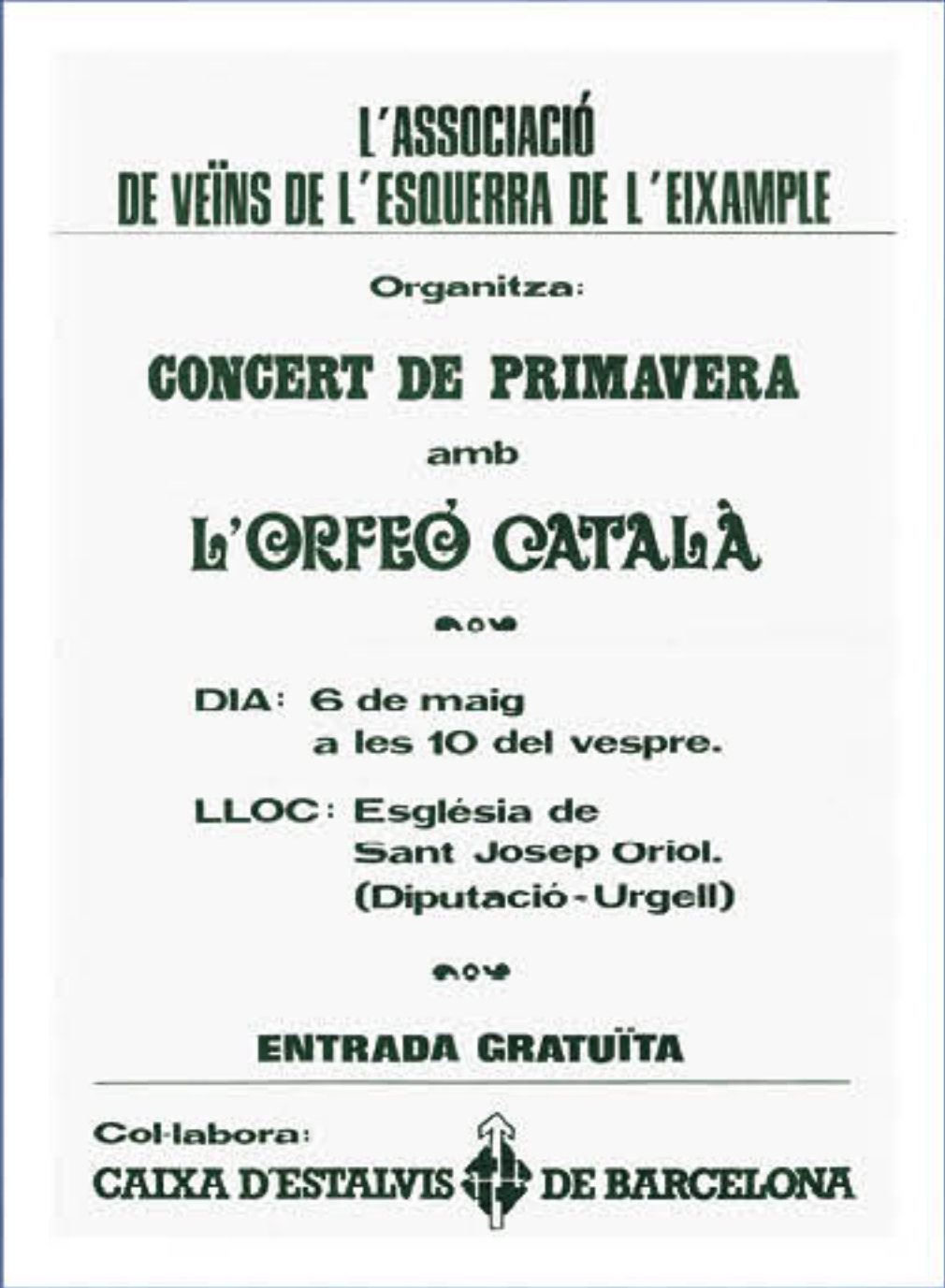
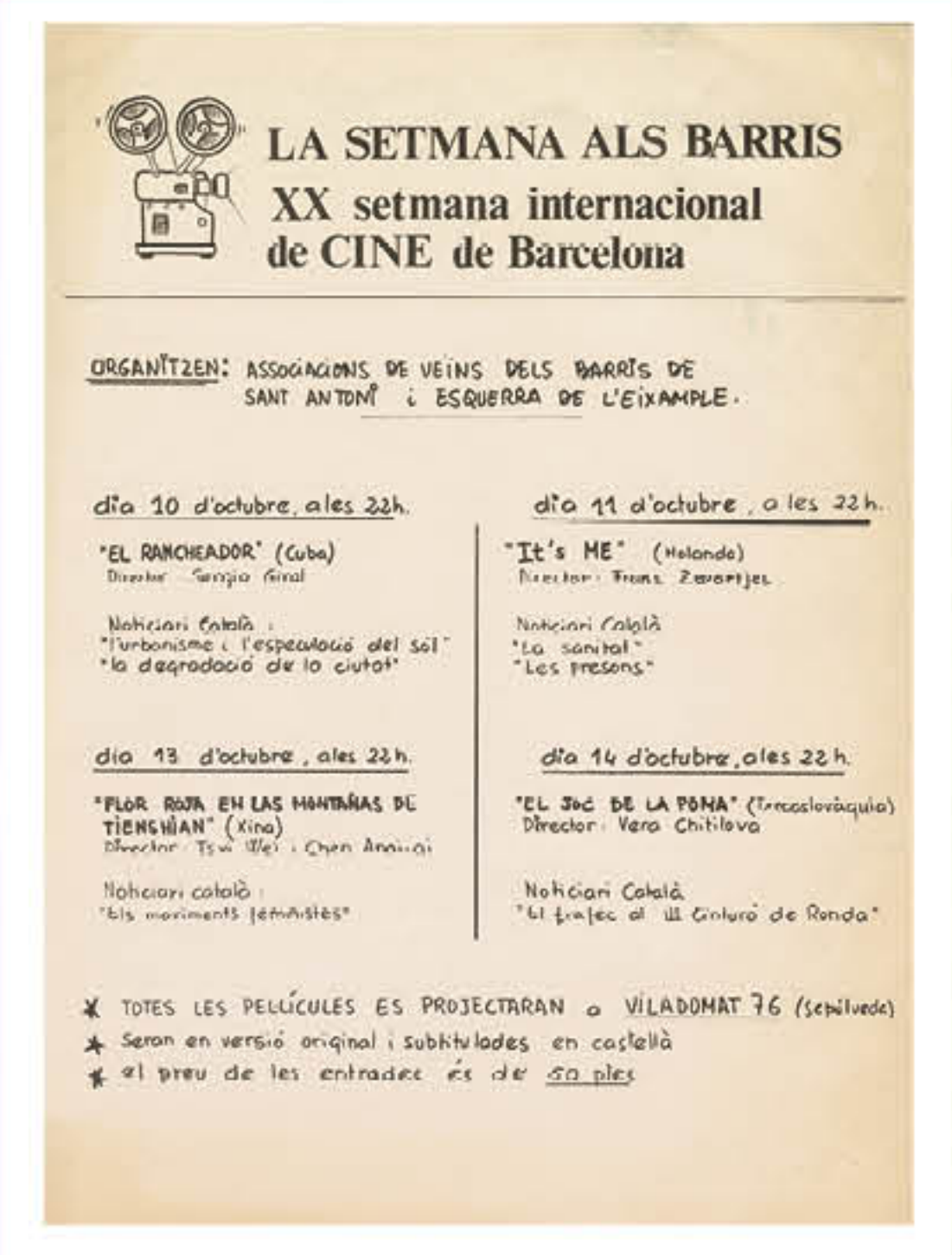
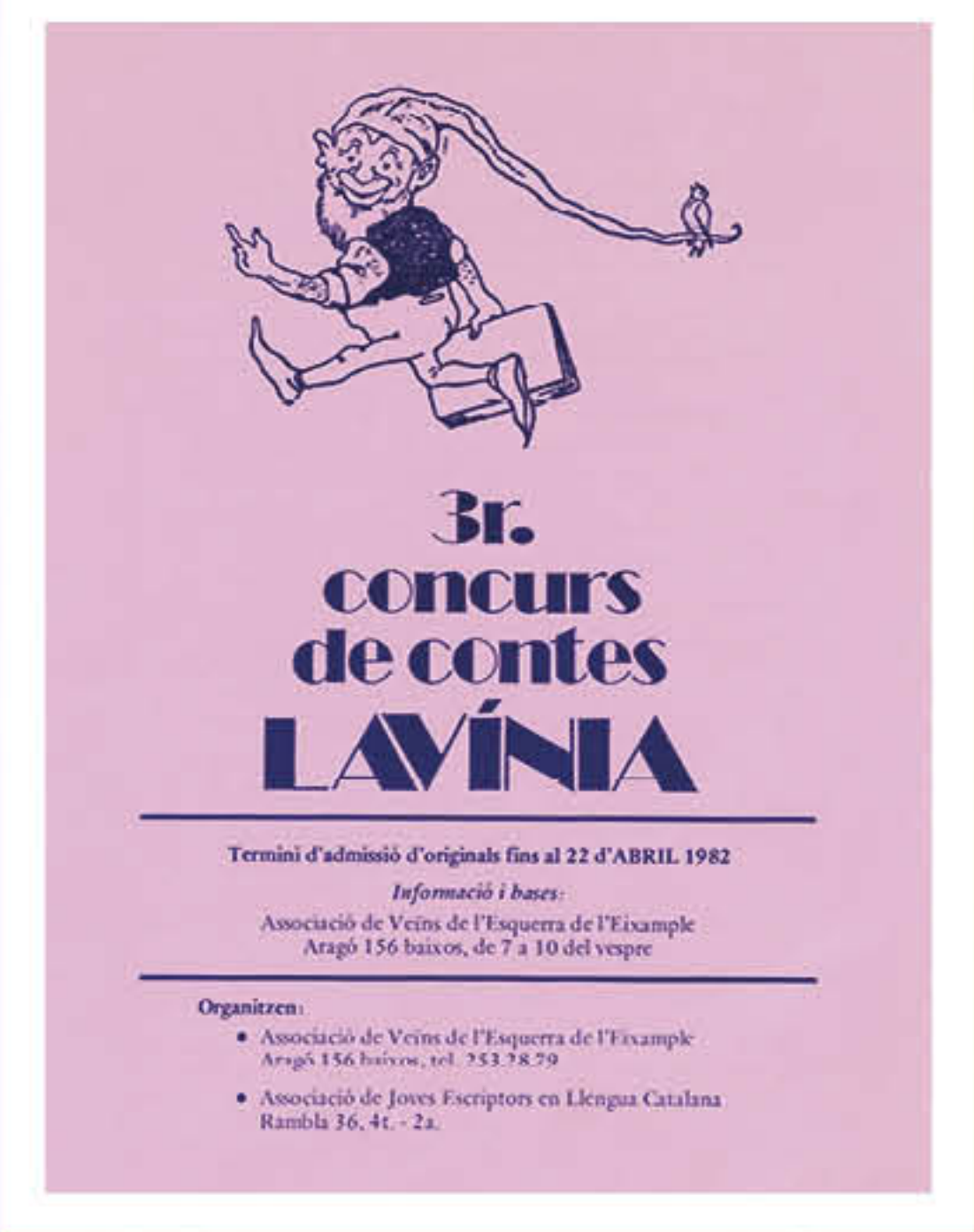

diades de cultura catalana al barri

associació de veïns de sant antoni i comissió general de l'associació de veïns de l'esquerra de l'eixample
febrer 1976

Cartells que anunciaven diferents activitats culturals

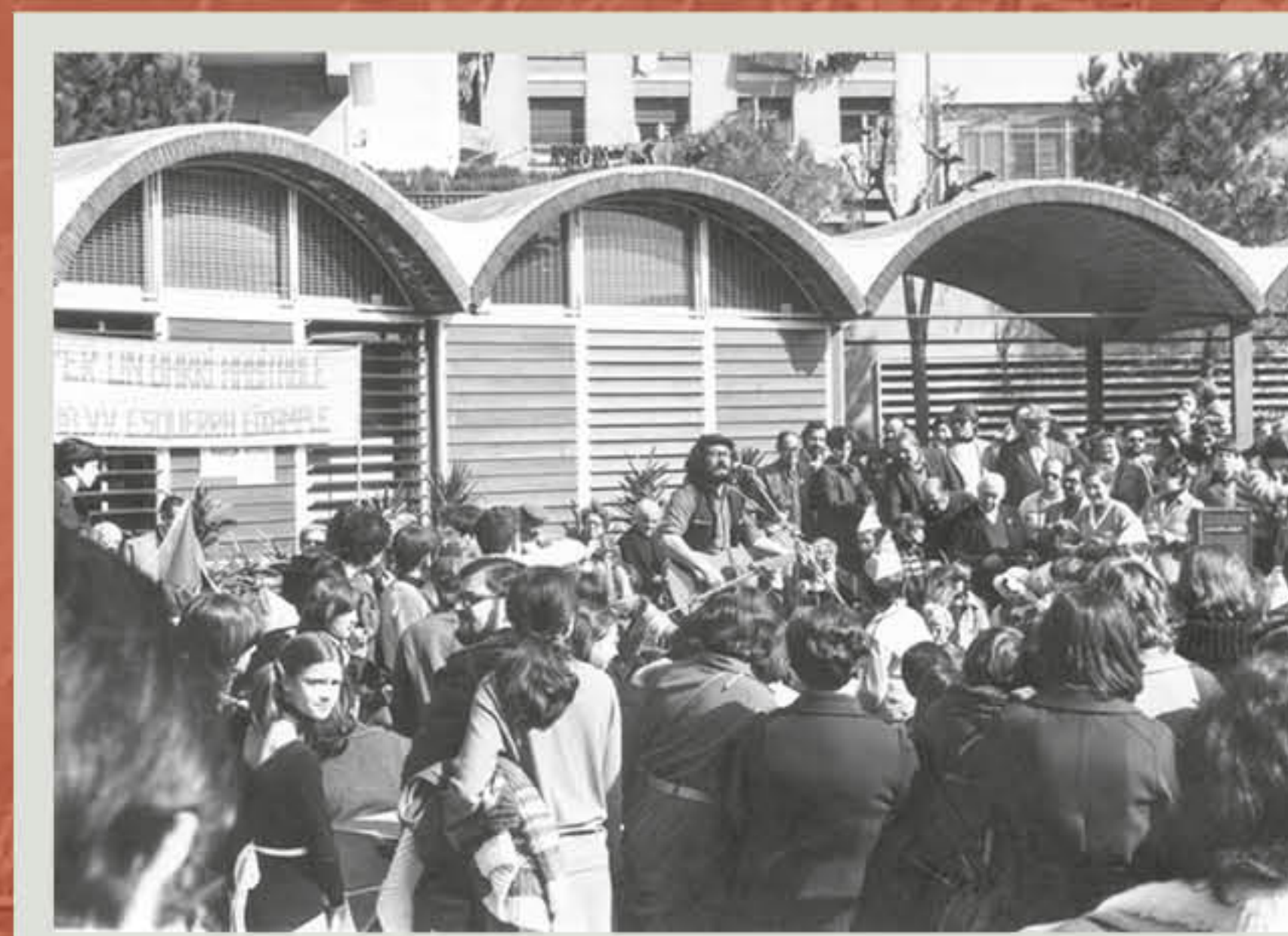

Torna la festa!

1978-2025

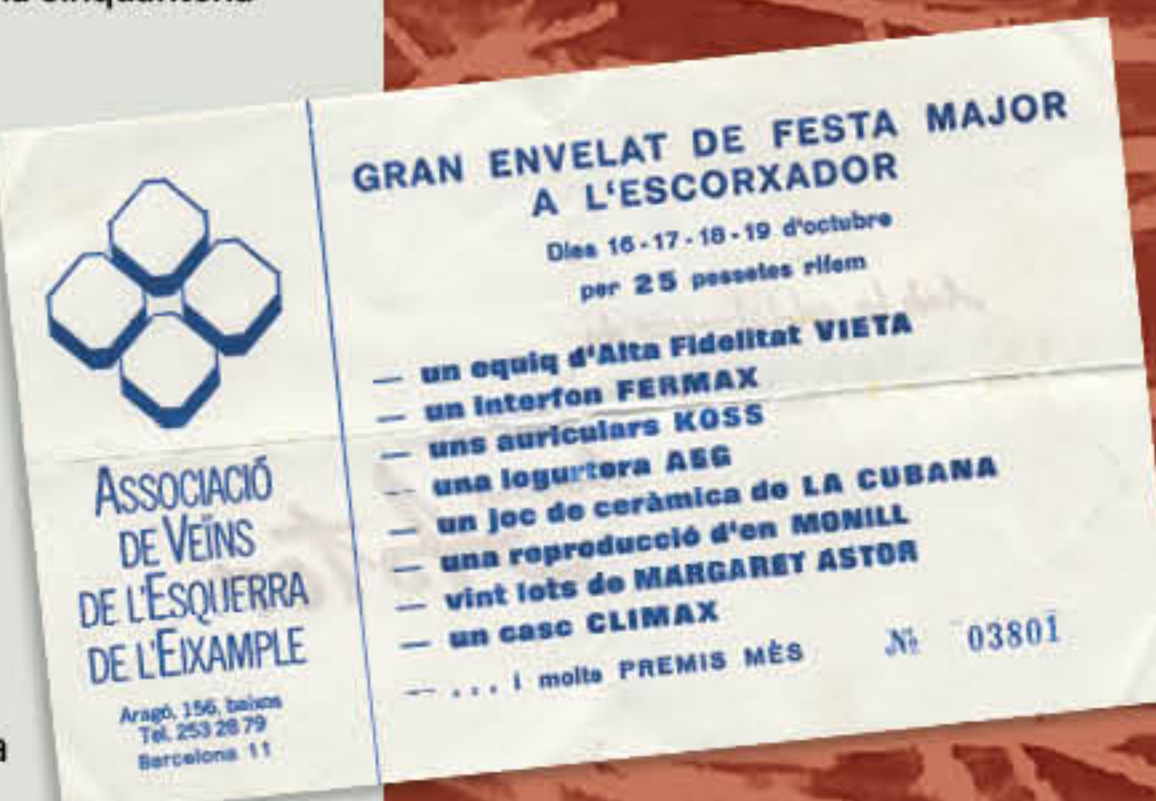
La festa va ser una molt bona manera de fer barri. Recuperar la Festa Major, la Revetlla de Sant Joan, el Carnaval i altres activitats culturals va ser un dels encerts de l'Associació per cohesionar el veïnat. I continuem vivint la festa!

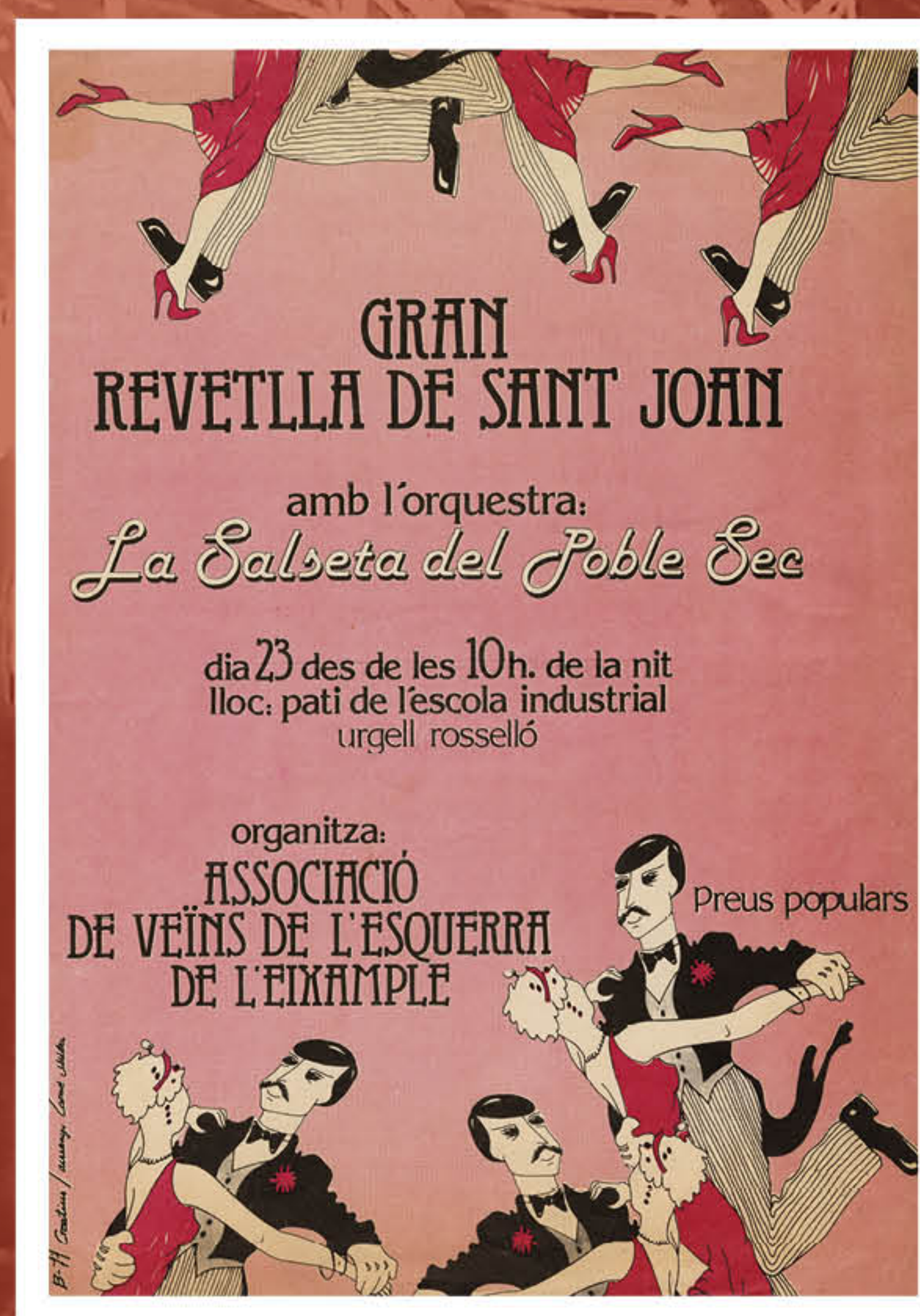
L'Esquerra de l'Eixample l'any 1975 era un barri amb poca vida col·lectiva, d'aquí que els integrants de l'Associació trobessin imprescindible recuperar moltes festes populars i tradicionals, començant per la Festa Major. L'entusiasme es va anar recuperant la vida i la identitat del barri. Avui, la Festa Major és una destacada celebració, una autèntica «festassa» en la qual estan implicades una cinquantena d'entitats.

No és l'única celebració al barri, que ha viscut moments inoblidables amb la Revetlla de Sant Joan: des de les primeres a l'Avinguda de Roma, fins a les dels jardins de l'Escola Industrial fins a altres hores de la matinada amb La Salseda del Poble Sec. Alguns recorden encara la imatge d'una Teresa Pàmies i un Gregori López-Raimundo retornats de l'exili i ballant al carrer.

El Carnestoltes, tradicions nadalenques com el Tío o les moltes celebracions d'aniversari de l'Associació han estat moments destacats en la vida d'una entitat que ha fet seva la festa al carrer i que ha aconseguit una nova colla de castellers i una altra de diables.

Sopars de Festa Major

Una arrossada popular a l'aire lliure

Un concorregut sopar de Festa Major

Celebracions de Carnestoltes

Sopar del 10è aniversari, amb Rosa Vidal i Pere Castaño

Sopar aniversari amb Jordi Lligüere

Disfresses per viure la festa intensament

Els més joves donen vida a les colles de gegants, castellers i diables

Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari

Germanetes

1999-2025

Les monges de las “Hermanitas de los pobres” van marxar el 1998, i el 2006 l’ajuntament va aprovar, recollint les demandes de l’Associació, fer una zona verda a l’interior d’illa, envoltada d’equipaments públics educatius i residencials. Després, el solar va passar anys buit i tancat.

La situació es desbloqueja el 2011, quan l’acampada del 15M a la plaça de Catalunya es descentralitza per barris i aquí s’engrega “Recrant Crullles” per generar, amb la col·laboració de l’AVV, una experiència de gestió comunitària de l’espai públic (el Pla Buits) que promou projectes com l’hort, el mercat de pagès, jocs infantils i molts debats. Avui és un gran focus d’activitat al barri.

Cal destacar que l’escola pública ha aconseguit finalment l’institut i l’escola bressol, i que ja des del 2002 ocupava un dia l’any aquell tram de Consell de Cent perquè els infants dels diferents centres juguessin, sense cotxes, reivindicant un “Cami Amic” que és el precedent de l’eix verd finalment aconseguit.

En resum, teixir complicitats i sumar les fluites veïnals de sempre amb els nous moviments socials ha estat la clau de l’èxit d’un projecte que encara dona molt de joc.

Estat del solar durant els anys en què va estar abandonat

Una maqueta mostra la disposició d’edificis a la zona

Voluntaris treballant en horts urbans. El verd és vida

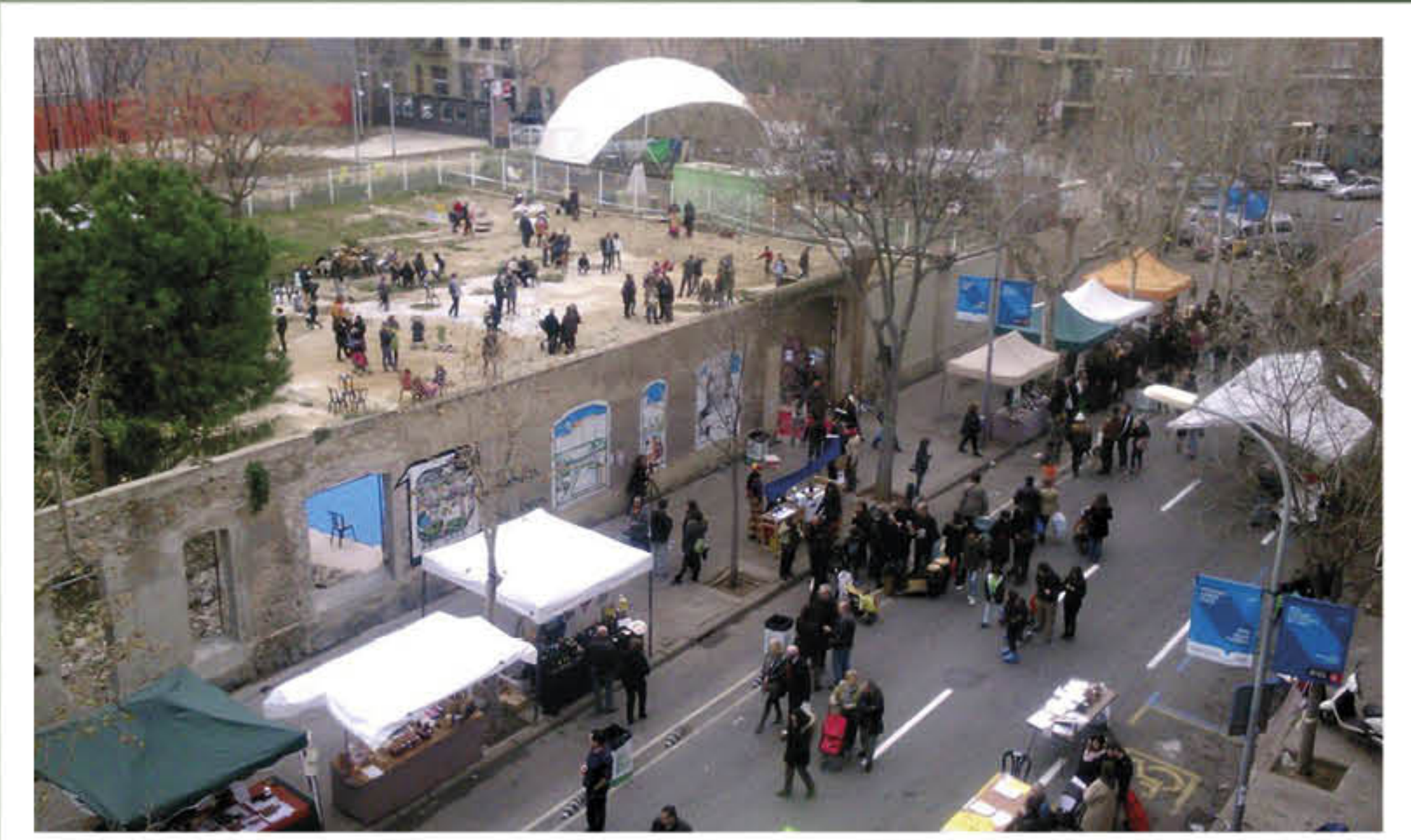
Un mural reivindica l’ús públic del solar.

L’antic convent de les “Hermanitas de los pobres” s’havia de convertir en una zona verda amb equipaments que no es va acabar de materialitzar. Avui, però, és un focus d’activitat i ha donat origen a una entitat que gestiona l’espai: l’associació Germanetes Jardins d’Emma.

Els nens i nenes han fet seu el nou espai

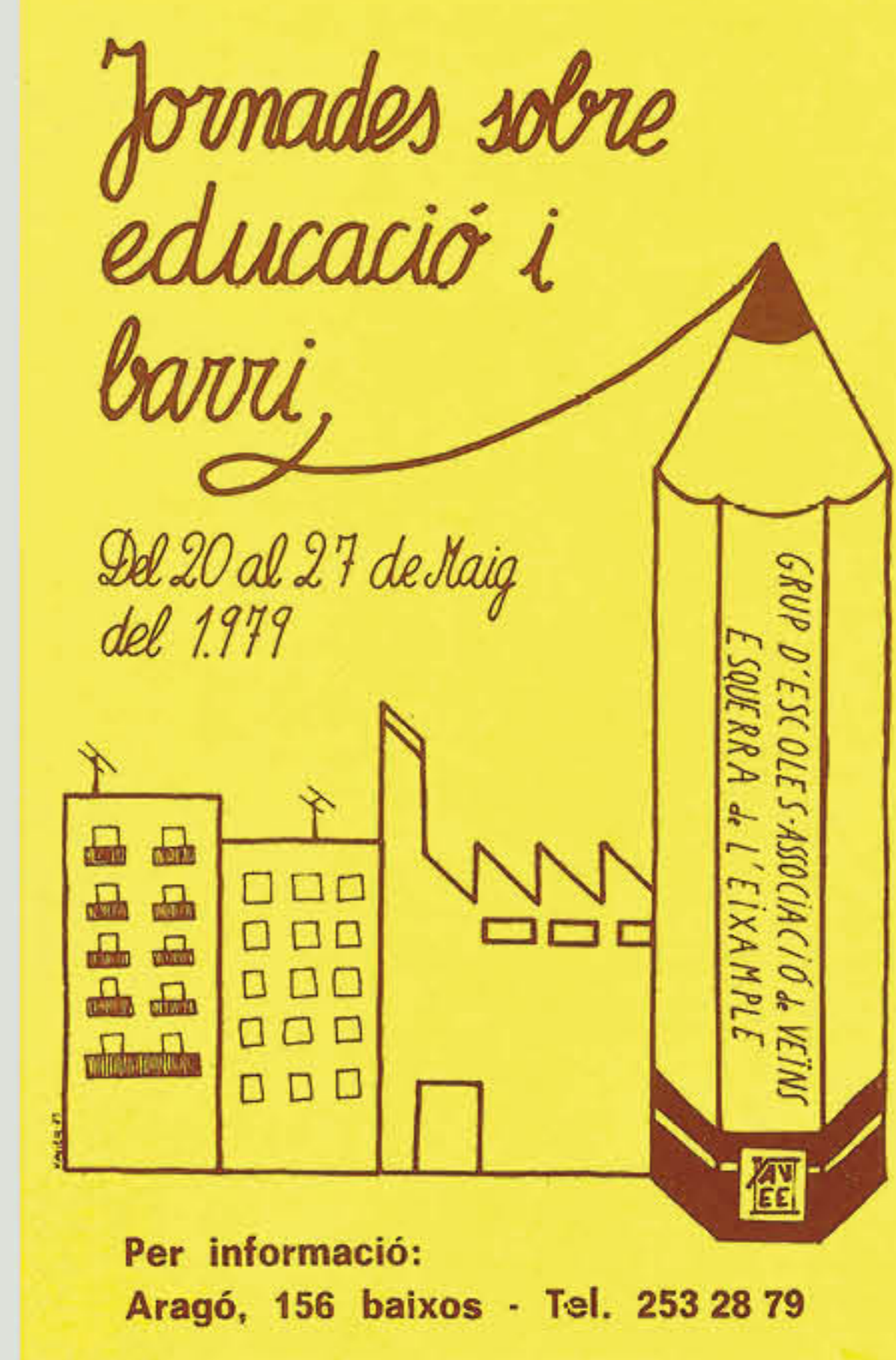
Activitats veïnals organitzades al recinte.

Associació de Veïns i Veïnes de l’Esquerra de l’Eixample
50è Aniversari

1978-2025

Durant els anys setanta, molts nens i nenes no podien estudiar en un centre públic i es veien obligats a assistir a escoles privades o a sortir del barri per anar a escola. Amb el temps hem aconseguit revertir aquesta situació!

Les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes i les organitzacions pedagògiques han estat un motor per defensar els drets educatius. A l'Esquerra de l'Eixample, per exemple, van néixer organitzacions tan innovadores com Rosa Sensat, que han dut sempre la iniciativa al barri. L'Associació els ha donat suport en les seves reivindicacions, bé des de la Vocalia d'Ensenyament, en el temps en què va funcionar, o bé mitjançant altres vocalies en moments diferents dels últims decennis.

Encara manquen places escolars al barri, d'aquí que l'ampliació de l'oferta escolar pública sigui una prioritat, malgrat el que ja s'ha aconseguit. Avui hi ha disset serveis educatius públics nous que no hi eren quan es va fundar l'Associació.

A més d'ampliar l'oferta escolar ens hem implicat en el projecte comunitari del Camí Amic, que treballa en el foment de valors cívics i ambientals per a un millor ús del carrer i de l'espai públic. Es tracta de crear recorreguts més agradables i segurs per a infants, joves, adults i gent gran, que connectin zones verdes, equipaments i serveis.

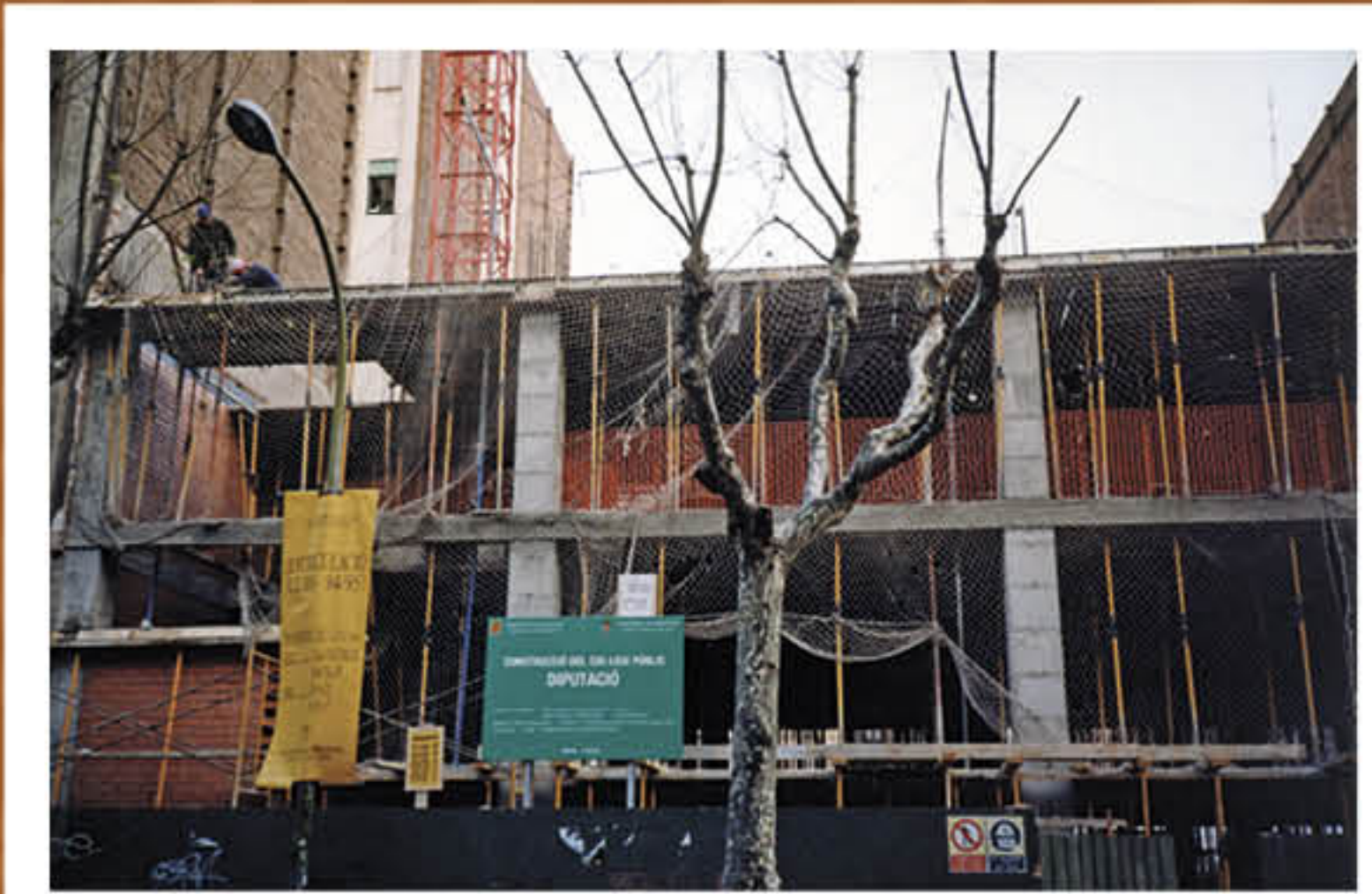
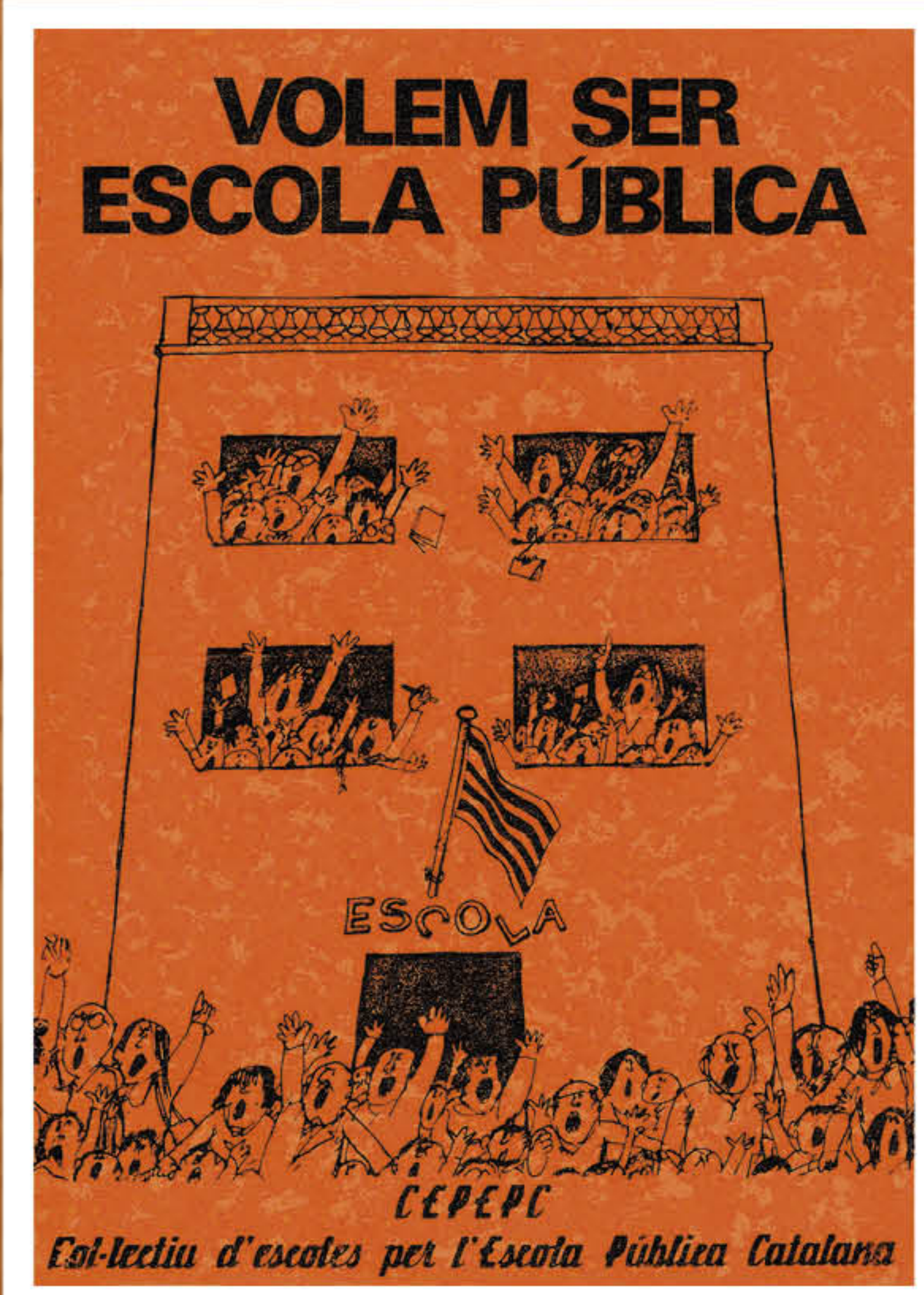
Ampliar l'oferta escolar pública

Actes en defensa de l'educació pública

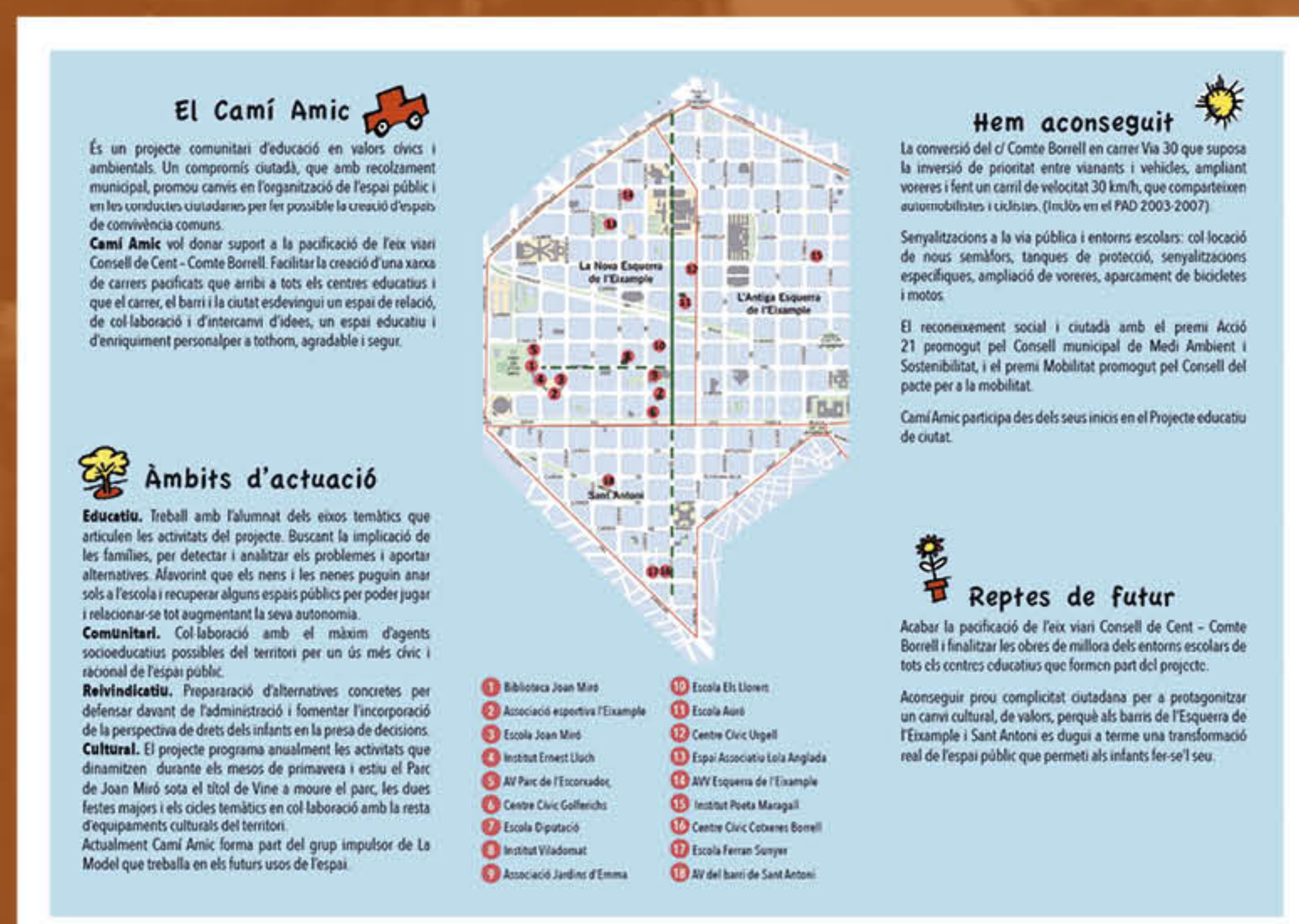
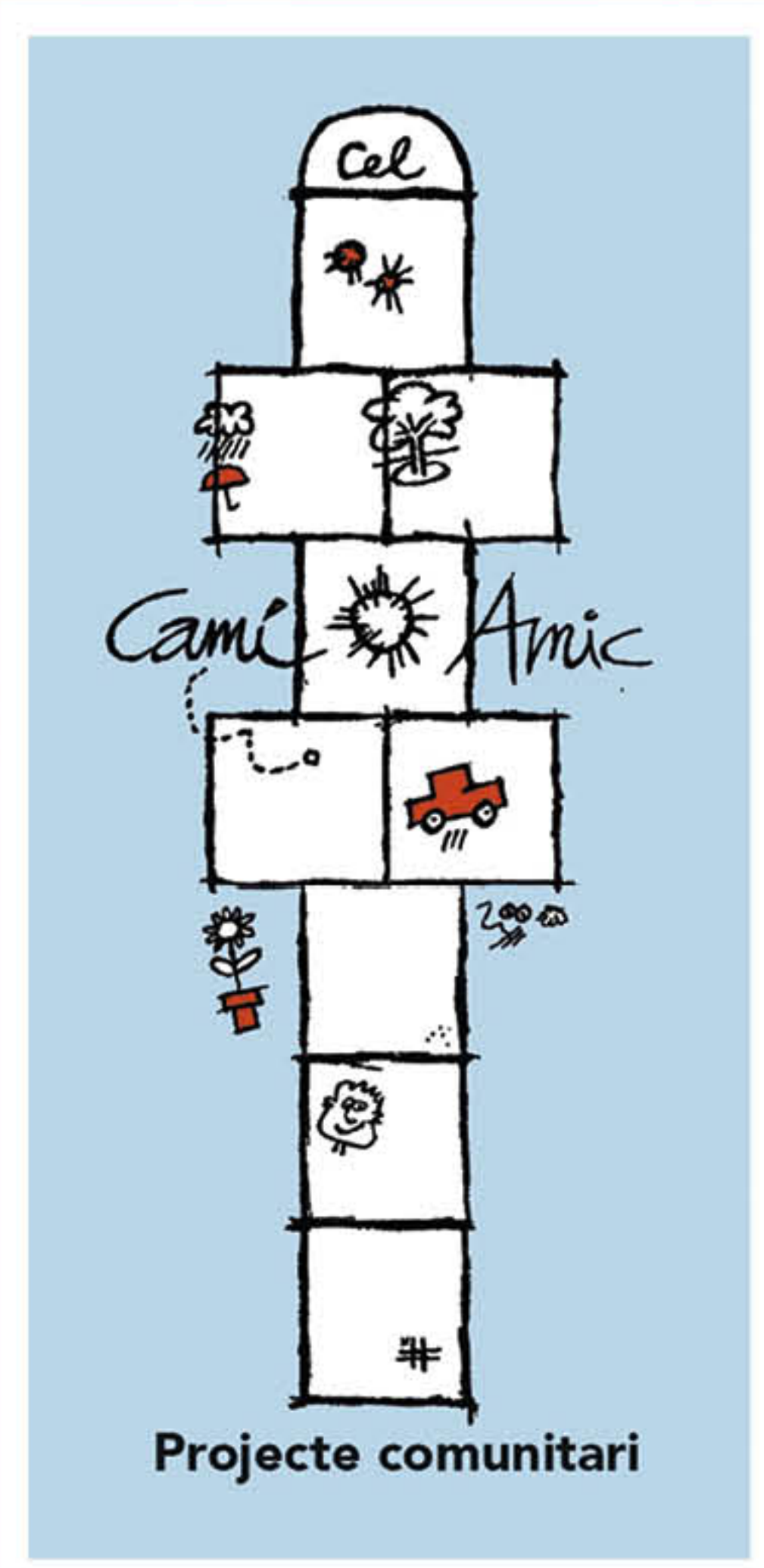
Les écoles Fraussa i Roure s'ajunten formant l'escola Auró

La lluita per l'institut Viladomat

Reforçar el projecte comunitari del «Camí Amic»

Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample 50è Aniversari

Reptes de futur

2025...

I després de cinquanta anys de lluita, què?
La defensa del dret a l'habitatge i de les zones verdes,
la millora dels equipaments i la revitalització de la vida
associativa són alguns dels grans reptes del futur.

Habitatge

Defensar el Dret a l'Habitatge

De poc serveix anar millorant el barri si no hi podem residir. Més de 40.000 persones hi viuen ja en condicions precàries, perquè cada vegada és més difícil pagar els preus que es demanen de lloguer. Tenim més de 1.200 pisos turístics legals, i molts més d'ilegals. I la major part de l'oferta de lloguer és ara «de temporada», o per habitacions, sense topall de preus. Fins i tot entre els que són propietaris, si hi ha un divorci o s'emancipa un fill o filla, molt probablement se'n ha d'anar del barri. És urgent regular aquest mercat desbocat per mantenir el caràcter residencial del barri, amb el seu comerç de proximitat i els serveis corresponents! I aprofundir en l'ús d'instruments com el Pla d'Usos de l'Eixample, la normativa del 30% de l'habitatge remodelat a preu assequible, l'exercici municipal del dret de tempteig i retracte, etc.

Defensem CASA ORSOLA
Expulsem ELS VOLTORS!
5 NOVEMBRE
ACTE DE SUPORT
De 17h a 01h:
Parlaments, concerts i més!

Apartaments tutelats per a gent gran

El problema de l'habitatge al barri

ACTE PÚBLIC en defensa del Dret a l'Habitatge
Dilluns 30-set
A les 18:30 a la Sala d'Actes de La Model (Enrpenç, 155)
Organitza la Vokal d'Urbanisme de l'AVVEE

La Model, projecte de 120 habitatges públics

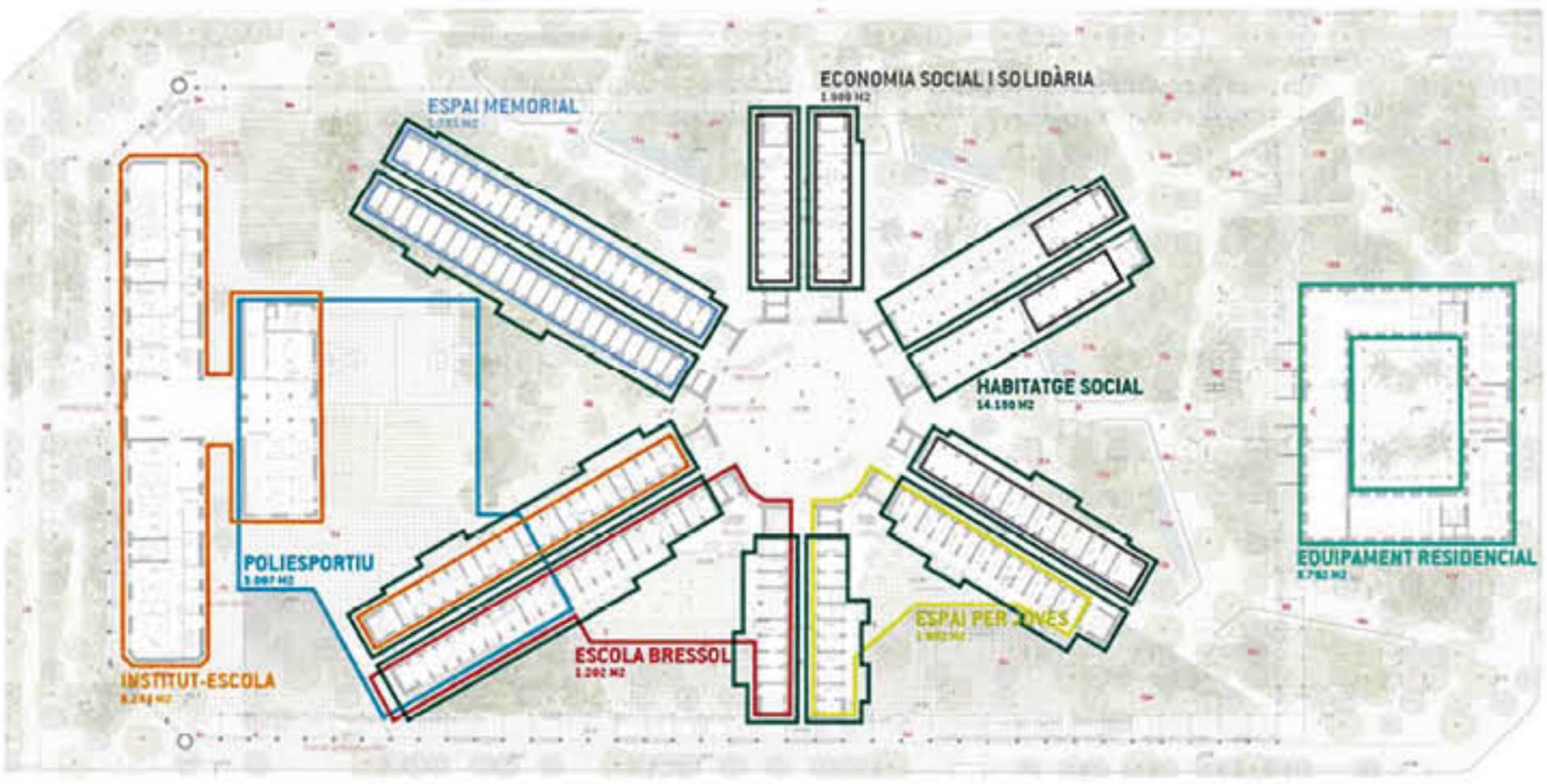

FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS VEINALS DE BARCELONA
CAP VEÏNA FORA DEL BARRI
Manifestació 23N d'aquest 2024

Equipaments

Seguir reforçant la xarxa d'equipaments públics de proximitat

Vam sortir de la dictadura franquista amb un dèficit greu al barri d'equipaments públics, ja que la majoria dels existents eren privats. En aquesta cinquanta anys n'hem aconseguit molts, però encara arrosseguem mancances importants: escoles i instituts, residències per a la gent gran, espais per a activitats culturals i esportives, serveis de salut... S'ha de planificar bé el conjunt d'equipaments i aprofitar especialment la recuperació del recinte de La Model, el projecte de restructuració de l'Hospital Clínic amb el solar annex de Provença, el tancament de l'església de Sant Isidor (antiga Unió Cooperatista Barcelonessa) i les possibilitats de passar a públics alguns equipaments privats, com ja s'ha començat a fer.

Equipaments compromesos a La Model

La manca de residències públiques, un problema crònic

Unió Cooperatista Barcelonessa
Memòria i futur

Visióat audiovisual: la UCB a través dels testimonis que la van viure
Dimecres 31 de gener a les 18:30h
Sala d'Actes del Centre Cívic Casa Gollerichs (Gran Via 491)
Organitza: AVVEE i Plataforma UCB

Espais verds

Guanyar espai públic més verd, amable i saludable

En una zona tan densa i contaminada, plena de ciment i asfalt formant una xarxa de veritables autopistes urbanes, aquest és un tema clau, de salut pública! I per això necessitem reduir l'entrada diària de cotxes que travessen l'Eixample. Cal destacar l'oportunitat de la connexió definitiva del tramvia per la Diagonal i de l'ampliació de la L8 de FGC, i d'iniciatives com el parc aprovat pel recinte de La Model, alguns nous interiors d'illa, la reforma del Parc Joan Miró –quan acabin les obres–, millores als Jardins Montserrat... Tot això potenciant el nos usos del carrer experimentats amb els eixos verds –que cal mantenir bé i estendre!– i recuperant projectes pendents com la nova Avinguda de Roma, el de Rosselló, no perdre el verd previst a Urgell-Londres, etc.

14.000 m² de verd previst a La Model

Obres d'ampliació de la Línia 8

Unió del tramvia per la Diagonal

Xarxa de carrers pacíficats

«Bici-Bus» per anar a l'escola

Nous usos del carrer

Manifestació d'aquest estiu pel barri

Fem barri

Seguir «fent barri»

L'Associació ha jugat un paper clau, des de la seva fundació, en aquest procés de revitalització de la vida associativa, de recuperació de la cultura popular i de l'ús del català, i de reforç de la consciència de barri. I així ha de continuar, evitant els perills que tenim de diluir-nos en un centre buit de la ciutat, sense personalitat pròpia i més enfocac als visitants que als qui hi viuen. Seguim, per tant, «fent barri» cinquanta anys més!

Colla Castellera Esquerdat

Colla sardanista l'Espigol

Colla de diables Malanimes del Ninot

Recuperem la història del barri

Classes de pintura

Presentació del llibre Aprendre a esquivar les bales de Xavi Coral

Sopar Festa Major

Festa Major

FEM BARRI
Guanyant el carrer Consell de Cent com a nou Eix Verd
ESQUERRA DE L'EIXAMPLE
ASSOCIACIÓ DE VEÏNES I VEÏNS

Esquerra de l'Eixample
Associació de Veïnes i Veïns
http://www.avvee.org

Associació de Veïnes i Veïnes
de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari

50 anys millorant la vida del barri!

L'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample
commemora amb aquesta exposició mig segle de lluites
per millorar equipaments, serveis i qualitat de vida.

Cinquanta anys donant identitat al barri.

**Associació de Veïns i Veïnes
de l'Esquerra de l'Eixample
50è Aniversari**

Amb el suport de:

**Ajuntament de
Barcelona**

**Districte de
l'Eixample**